

Ratajský zpravodaj

ročník 25
3/prosinec 2024

*Milí spoluobčané,
přejeme vám, ať Vánoce naplní vaše domovy klidem,
láskou a vzájemným porozuměním.
Ať jsou svátky časem, kdy objevíte skutečnou
hodnotu blízkosti a radosti.*

*To vám ze srdce přeje
starosta Marek Zezula a zastupitelé*

U SILNICE BUDE MAKETA POLICISTY

V Popovicích se chystá nové opatření, které má zvýšit bezpečnost na frekventované hlavní silnici. V obci, kde chybí chodník a občané se často pohybují přímo podél cesty, plánuje obec instalaci mobilní makety policisty.

„Rozhodli jsme se tak proto, abychom přispěli k ochraně chodců i řidičů. Použití makety je v poslední době v obcích a městech rozšířené, protože řidiče vizuálně upozorňuje na jejich rychlost a nutí je zpomalit,” vysvětlil krok obce starosta Marek Zezula.

V Popovicích se maketa umístí na úsek ve směru od Zlobic, kde řidiče k rychlé jízdě svádí klesající silnice. Zpomalení vozidel zde bude mít přímý vliv na bezpečnost chodců, kteří podél cesty denně procházejí.

„Prozatím jde o provizorní opatření pro větší bezpečnost chodců, než najdeme nové řešení vybudování chodníku a opravy cesty ve spolupráci se Zlínským krajem, za podmínek, které budou vyhovovat všem stranám,” nastínil plány starosta.

Pro zpomalení bude úsek osazený dopravními značkami snižující rychlost na 30 km/h a Pozor chodci. K tomu musí být vypracovaný projekt a musí schválit Zlínský kraj a Policie ČR.

Maketa policisty má na řidiče psychologický vliv, který často stačí k dodržování pravidel. Obec ji bude přemísťovat na různé úseky podle toho, kde bude potřeba regulovat rychlost průjezdu aut.

text: Jana Hlavinková

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

Vánoce jsou časem, kdy se svět kolem nás na chvíli zpomalí a my máme příležitost se zastavit a zamyslet. Do našeho života přicházejí nejen radostné okamžiky s našimi blízkými, ale také prostor k bilancování a urovnání toho, co nás možná během roku tížilo.

Jednou z nejtěžších věcí v životě je odpustit – ať už sobě, nebo druhým. Možná si říkáte, že odpustění je spíše darem pro toho, kdo nás zklamal, ublížil nám nebo se zachoval jinak, než jsme očekávali. Pravda je ale taková, že odpustění dáváme především sami sobě. Není to omluva pro to, co se stalo, ani zapomenutí, ale způsob, jak se zbavit pocitu křivdy, aby nás už netížila. Neodpouštíme kvůli druhým – odpouštíme proto, abychom se my sami mohli posunout dál. Když si to uvědomíme, přestanou nás staré spory a zranění omezovat.

Zároveň bychom se mohli mnoha nedorozuměním a hádkám vyhnout, pokud bychom otevřeněji sdělovali své potřeby, vyslechli druhého a snažili se na věci podívat i z jiného úhlu pohledu než jen ze svého. Někdy stačí málo – upřímná komunikace a ochota pochopit, co cítí ten druhý. To může být cestou k lepším vztahům. Vánoce jsou krásnou příležitostí k tomu, abychom to zkusili.

Přeji vám, aby letošní Vánoce byly časem klidu, pohody a blízkosti s těmi, na kterých vám záleží. Ať přinesou radost do vašich domovů a možná i sílu k odpustění, pokud je to něco, co vás tíží. Pojďme se pokusit zapomenout na to, co nás rozděluje, soustředíme se na to, co nás spojuje.

Šťastné a pokojné Vánoce.

Marek Zezula

NOVÁ ULICE V SOBĚLICÍCH JE BEZPEČNĚJŠÍ, CESTA JE ROZŠÍŘENÁ

Řidiči, kteří projížděli Novou ulicí v Sobělicích, často čelili nepříjemné situaci. Úzká cesta komplikovala vyhýbání vozidel a zvyšovalo se riziko nehod. Obec proto přišla s jednoduchým, ale efektivním řešením.

„Z bezpečnostních důvodů jsme se rozhodli rozšířit cestu o jeden metr. Na pozemku vedle silnice, který patří obci, naši zaměstnanci odstranili vrchní vrstvu ornice a dosypali ji betonovým a následně i asfaltovým recyklátem. Původně byly výfrezky domluveny z rekonstrukce silnice číslo III/43218. Bohužel výfrezků bylo málo a obec musela materiál nakoupit od

Správy a údržby silnic Kroměřížska, s. r. o., v Kotojedech. Jedná se o prozatímní řešení, než se na rozšířený pruh položí asfalt,“ uvedl starosta Marek Zezula.

Cesta je nyní dostatečně široká, aby se dvě auta mohla pohodlně a bezpečně vyhnout.

Rozšíření cesty nejen usnadní průjezd řidičům, ale také zvýší bezpečnost pro všechny, kdo ji využívají. Úzké silnice mohou být problematické nejen pro osobní auta, ale i pro větší vozidla, jako jsou zemědělská technika nebo zásobování. Díky úpravám se výrazně zlepšil komfort a zároveň se snížilo riziko nehod.

OBEČ STÁLE HLEDÁ DODAVATELE NA REKONSTRUKCI STŘECHY

Plánovaná rekonstrukce střechy na Kulturním domě v Sobělicích se zpozdila. Přestože obec již měla vysoutěženého dodavatele a práce měly začít, nestalo se tak. Dodavatel prací v říjnu odstoupil od smlouvy a od té doby obec hledá nového. Situaci také ovlivnila možnost rozšířit projekt díky dotacím, které umožní nejen opravu střechy, ale také výměnu oken.

„I když jsme oslovili konkrétní firmy, do druhého kola výběrového řízení se nikdo nepřihlásil, proto jsme ho museli zrušit. Současně jsme museli požádat poskytovatele dotace o prodloužení lhůty na realizaci prací o tři měsíce, abychom si zajistili dostatek času na výběr vhodného dodavatele a také na realizaci prací. Víme, že i ostatní obce mají problém někoho na prá-

ce sehnat, netýká se to jenom nás,“ objasnil situaci starosta Marek Zezula.

Starosta věří, že se podaří najít dodavatele a práce na kulturním domě budou moci začít na jaře příštího roku. Nejlepší by bylo, kdyby se situace podařila vyřešit co nejdříve, protože oprava střechy i oken je pro kulturní dům klíčová. Rozšíření projektu o výměnu oken navíc přinese dlouhodobou úsporu energií alepší celkový stav budovy. „Nová ulice má od obecního úřadu slíbenou novou cestu i s chodníkem od roku 2005 a projektová dokumentace je už spousta let nachystaná. Proto oprášíme starý projekt s vyhlídkou realizace do dvou let,“ uzavřel starosta.

CHYSTAJÍ SE DIGITÁLNÍ TECHNICKÉ MAPY

V posledních letech musí všechna města a obce v České republice povinně vytvářet digitální technické mapy (DTM). Proces vyplývá ze zákona o zeměměřičství, který reaguje na potřebu modernizace správy území a efektivnějšího plánování. Stát si od tohoto kroku slibuje zvýšení přesnosti a dostupnosti informací o infrastruktuře a majetku v jednotlivých obcích.

Do digitálních technických map se zaznamenávají trasy vodovodů, kanalizací, plynu, elektřiny, internetových sítí, hřbitovů, chodníků, silnic, hranic pozemků a podobně.

rametrů. V příštím roce se bude obec věnovat také mapování veřejného osvětlení.

Zrychlí se legislativní procesy

Na rozdíl od tradičních papírových map jsou DTM zdigitalizované a přístupné online. Tím pádem může do map nahlízet kdokoli, fyzické i právnické osoby, firmy, správci sítí i státní a veřejné instituce.

Stát zavedením digitálních technických map reaguje na potřebu přesných dat pro plánování rozvoje území. Přínosy map se projeví při výstavbě nových silnic a chodníků, protože technici snadno

zjistí, kde leží kanalizace, potrubí či kabely, a tím se sníží riziko jejich poškození při výkopových pracích. Zefektivní se koordinace přípravy projektů mezi jednotlivými státními institucemi i stavebními firmami. V případě problémů se sítěmi či potrubím se díky mapám snadno lokalizuje problém a opraví se. Při stavebním řízení se urychlí proces rozhodování ze strany investorů i úřadů. Také občané mohou například získat informace o dostupnosti sítí při koupi nemovitosti nebo plánování stavby.

texty: Jana Hlavinková

Problematické výpustě se zaslepi

Jelikož Rataje ještě nemají digitální technické mapy dešťové kanalizace a veřejného osvětlení, spolu s odborníky na nich pracují.

„Součástí procesu jsou také kamerové zkoušky kanalizace, které obec plánuje v nejbližší době provést. Jejich cílem je nejen zmapovat, kudy přesně kanalizace vede a jaký je její technický stav, ale také nám pomůže odhalit, kdo vypouští septiky do dešťové kanalizace, která ústí do potoka. Pokud odhalíme výrazná pochybení ze strany majitelů nemovitostí, můžeme problematické výpustě zaslepit,“ nastínil postup prací starosta Marek Zezula.

Proces mapování vyžaduje nejen geodetické zaměření, které zahrnuje přesné určení polohy infrastruktury, ale také záznam hloubky a dalších pa-

NEJČASTĚJŠÍ OTÁZKA PRO STAROSTU MARKA ZEZULU

BUDE NA SILNICI Z RATAJ DO KROMĚŘÍŽE VYZNAČENÁ ALESPŇ STŘEDOVÁ ČÁRA?

Komunikace je v majetku Zlínského kraje, ne obce. Proto jsme společně se Zemědělským obchodním družstvem Rataje požádali Ředitelství silnic Zlínského kraje, p. o., aby na silnici vyznačili vodorovné značení a přidali boční sloupky s odrazkami. Čekáme na jejich vyjádření.

DÍKY REVITALIZACI ZELENĚ RATAJE A POPOVICE ROZKVETOU

Obec připravila projekt na revitalizaci veřejných prostranství a sídelní zeleně, který se zaměřil na zlepšení návsi v Ratajích i Popovicích. Prostřednictvím Místní akční skupiny Hříběcí hory Rataje získaly dotaci, která umožní nejen obnovit zeleň, ale také výrazně zlepšit celkový vzhled veřejných ploch.

„Součástí projektu bude péče o stávající stromy, výsadba nových dřevin a instalace jednoduchého mobiliáře. Zároveň odborníci vytipovali stromy, které bude nutné pokácet, aby došlo k jejich nahrazení vhodnějšími druhy a zlepšení zdravotního stavu zeleně. U všech míst, kde se budou měnit autobusové zastávky, je v plánu

výsadba nové zeleně, která oživí prostranství a přispěje k jejich estetické i ekologické hodnotě. Zastávky jsme už měli měnit, ale jelikož se nám je podařilo zahrnout do projektu a získat na ně dotace, budou se instalovat až v příštím roce. Děkuji vám za trpělivost, výsledek bude stát za to,“ sdělil starosta Marek Zezula.

Upraví se prostranství autobusové točny v Ratajích, vykáčí se přestárlá zeleň a vysadí se nová. Celý prostor bude působit sjednoceným dojmem.

V Popovicích zase dojde k výrazné revitalizaci prostoru u zvoníčky, kde vznikne ostrůvek obklopený novou zelení. U dětského hřiště se

plánuje zřízení parčíku, který nabídne příjemné prostředí pro relaxaci. U potoka navíc přibude odpočinková zóna, která poskytne ideální prostor pro trávení volného času v přírodě.

Práce na revitalizaci obec naplánovala na druhou polovinu roku 2025 a potrvají přibližně tři až čtyři měsíce. Veškeré úpravy budou respektovat přirozený ráz krajiny a současně zlepšit estetickou a ekologickou funkci míst.

„Cílem projektu je vytvořit příjemné prostředí pro obyvatele i návštěvníky obce, kde se propojí funkčnost a moderní prvky s původním venkovním vzhledem,“ uvedl starosta Marek Zezula.

RATAJE MAJÍ DVA NOVÉ OBECNÍ ZAMĚSTNANCE

Když v září vedení obce vyhlásilo výběrové řízení na obecní zaměstnance, bylo skeptické, zda se vůbec někdo přihlásí. Podle zkušeností z okolních vesnic je v dnešní době problematické sehnat někoho na manuální práci. Nakonec zájem předčil očekávání, na inzerát reagovalo sedm uchazečů. Mezi nimi byli nejen místní, ale také obyvatelé Kroměříže.

„Výběr probíhal na základě kvalifikace a dovedností uchazečů. Obec hledala především někoho, kdo má řidičský průkaz na traktor, umí zacházet s motorovou pilou, je manuálně zručný a fyzicky zdatný. Po důklad-

ném posouzení všech kandidátů padla volba na dva místní muže, kteří nejlépe splňovali stanovené požadavky,“ sdělil starosta Marek Zezula.

Noví obecní zaměstnanci budou zajišťovat údržbu a čistotu veřejných prostranství, pracovat s komunální technikou a provádět úklidové a drobné stavební práce. Jejich činnosti se budou měnit podle ročního období a podle aktuálních potřeb obce.

Noví zaměstnanci mají nejen mzdové ohodnocení odpovídající jejich schopnostem, ale také další benefity, jako jsou stravenky, pracovní oděv a obuv či pružná pracovní doba v závislosti na ročním období.

RATAJE PLÁNUJÍ MODERNIZACI SPORTOVIŠTĚ

Rataje se chystají zlepšit kvalitu místních hřišť, aby sportovcům i široké veřejnosti nabídly lepší zázemí. Plány zahrnují nejen fotbalové hřiště v Ratajích, ale také víceúčelové hřiště za školou.

„Jedním z hlavních cílů je vyřešit zavlažování fotbalového hřiště. Letos plánujeme provést vrt na hřišti, aby se zjistilo, zda je možné najít dostatečný zdroj vody pro vybudování studny. Pokud bude vrt úspěšný a voda se najde, začneme hledat vhodnou dotaci na zavlažovací systém. Ten by zajistil, že hřiště bude mít po celý rok kvalitní trávník, což ocení nejen naši

fotbalisté, ale i návštěvníci hřiště,“ nastínil plány starosta Marek Zezula.

Dalším sportovištěm k modernizaci je víceúčelové hřiště za moštárnou, které slouží pro různé sporty, včetně tenisu. Obec plánuje hledat dotaci na obnovu jeho povrchu, aby byl opět plně funkční a bezpečný pro všechny sportovní aktivity. Zlepšení povrchu hřiště umožní jeho plné využití pro různé druhy sportů.

texty: Jana Hlavinková

NA ÚŘADĚ BUDE NOVÉ USPOŘÁDÁNÍ KANCELÁŘÍ I KNIHOVNY

Pošta v Ratajích se z obecního úřadu přesunula do budovy číslo 22, kde sídlí i obchod se smíšeným zbožím. Obci se tak naskytla možnost změnit současné uspořádání kanceláří a knihovny na obecním úřadě, protože po poště zůstaly dvě prázdné místnosti. Využijí se jako kancelář účetní a administrativní pracovníce a také jako kancelář starosty.

Kanceláře se přestěhují

V jedné z místností, která se nachází hned po pravé straně po vstupu do úřadu, vznikne nová kancelář pro účetní Vladimíra Jančovou a administrativní pracovníci Hanu Čáповou. Jejich zázemí bude výrazně větší než to současné, což zajistí pohodlnější pracovní prostředí.

Jejich současná kancelář se promění v malou zasedací místnost, vybavenou stolem a židlemi. Bude sloužit k přijímání návštěv, ale také jako zázemí pro obecní zaměstnance. Zároveň bude k dispozici i návštěvníkům knihovny.

Starosta bude sídlit jinde než teď

Starosta bude mít svou kancelář v míst-

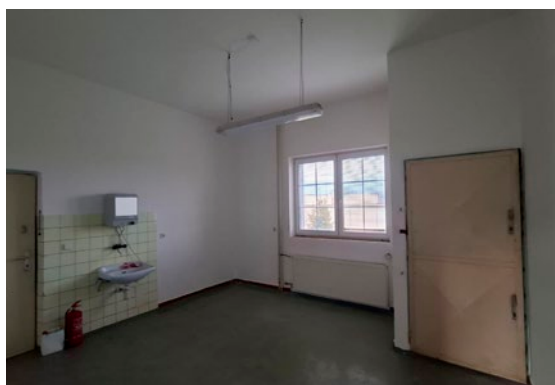
nosti, kde dříve měla pošta sklad. Obecní zaměstnanci během zimy prostory po poště upraví, vymalují stěny, položí nové lino a také sem přestěhují nábytek. V kanceláři zatím zůstalo jen umyvadlo a starý poštovní trezor. Vstup do starostovy kanceláře bude přes novou kancelář účetní a administrativní pracovníce, což zajistí starostovi, obchodním partnerům i návštěvníkům větší komfort při pracovních jednáních.

Knihovna se přesune dolů

Knihovna, která se nyní nachází v horním patře obecního úřadu, se přesune do místnosti, kde nyní sídlí starosta.

„Čekali jsme až se uvolní prostory po poště, abychom mohli knihovnu přesunout do přízemí. Tím do ní usnadníme přístup zejména seniorům, pro které je obtížné překonávat schody do horního patra. Nové umístění knihovny nabídne pohodlnější a dostupnější služby pro všechny návštěvníky,“ předeslal starosta Marek Zezula.

Změna je dalším krokem k modernizaci budovy obecního úřadu, který se tak stane přístupnějším, funkčnějším a příjemnějším místem pro zaměstnance i návštěvy.

POPLATKY ZA ODPAD SE NEZVÝŠÍ

Poplatky za svoz a likvidaci odpadu v Česku rok od roku rostou. Důvodů je hned několik a většina z nich souvisí s legislativními změnami, rostoucími náklady a snahou o ekologičtější přístup k odpadům.

Jedním z klíčových faktorů je nový zákon o odpadech, který klade důraz na vyšší míru třídění a snižování odpadu ukládaného na skládky. Poplatky za skládání se v rámci legislativy postupně zvyšují, což nutí obce hledat finanční prostředky na pokrytí dalších výdajů.

Příčinou zdražování jsou rostoucí ceny energií a pohonných hmot, které se promítají do všech činností spojených s odpadovým hospodářstvím – od svozu odpadu přes provoz třídících linek až po jeho likvidaci. Zároveň rostou mzdové náklady a náklady na údržbu techniky a infrastruktury.

Do toho vstupují i přísnější normy na recyklaci a kvalitu vytríděných složek

odpadu. Aby firmy mohly zákonné požadavky splnit, musejí více investovat do moderních technologií a procesů, což také zvyšuje celkové náklady na svoz, uložení a likvidaci odpadu.

I když se náklady na odpadové hospodářství zvyšují, vedení obce Rataje se rozhodlo, že pro rok 2025 ponechá poplatky za popelnice na stejné úrovni jako v roce 2024. Poplatky za psa obec zvedla o 50 Kč.

Občané tak zaplatí:

- **600 Kč** pro věk 15–65 let,
- **400 Kč** děti do 15 let
- **400 Kč** senioři nad 65 let
- **100 Kč** za psa (při vyšším počtu psů se cena násobí jejich počtem)

Přestože poplatky nestací pokrýt skutečné náklady, rozhodla se obec rozdílně doplácat z vlastního rozpočtu. Podle starosty jde o snahu ulevit místním obyvatelům,

a to i v době, kdy se všude kolem zdrazuje.

Náklady v přepočtu na občana činí v letošním roce 1400 Kč. Obec přemýšlí, jak do budoucna postupovat a čipování popelnic je spravedlivější pro poplatníky. Motivuje je více třídít, což vede ke snížení plateb pro občany.

„Tím pádem vás prosíme, abyste více třídili odpad. Čím méně odpadu skončí v popelnici, tím nižší cenu zaplatíme za jeho likvidaci. V obci máte kontejnery na papír, plasty, sklo, textil, plechovky (šedé nádoby) i bioodpad. Do popelnice prosím vhazujte jen to, co opravdu nejde vytrídít,“ požádal obyvatele starosta Marek Zezula.

Rozhodnutí ponechat poplatky na stejné úrovni je pro Rataje výrazem vstřícnosti vůči svým občanům. Výše poplatků patří k jedněm z nejnižších v okrese Kroměříž.

texty: Jana Hlavinková

28. ŘÍJNA OBEC NEZAPOMNĚLA NA PADLÉ

Každý rok 28. října si Česká republika připomíná jednu z nejvýznamnějších událostí své historie – Den vzniku samostatného Československa. Položení věnců k pomníkům padlých v 1. světové válce se stalo tradiční součástí oslav. Pietní místa připomínají oběti konfliktu, který výrazně ovlivnil dějiny a otevřel cestu ke vzniku Československa. Miliony lidí přišly během války o život, včetně tisíců českých a slovenských vojáků, kteří bojovali za budoucnost svých národů.

Proto starosta obce Rataje Marek Zezula a místostarostka Martina Sedláčková položili věnec k pomníku pad-

lých nad Popovicemi. Pietní akt proběhl v komorní atmosféře bez přítomnosti veřejnosti.

Na pamětní desce uprostřed kříže jsou jména a fotografie popovických mužů, kterých se jejich rodiny nedočkaly. Zahynuli na frontě nebo byli nezvěstní a domů se nikdy nevrátili.

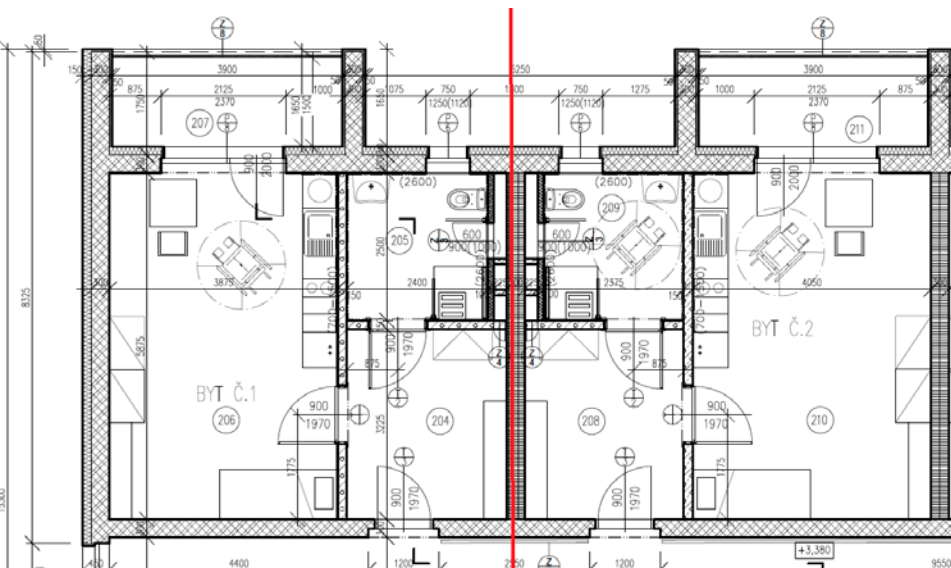
RATAJE PLÁNUJÍ DOSTUPNÉ BYDLENÍ PRO SENIORY I MLADÉ RODINY

Mít v obci dostupné bydlení je pro soběstačné seniory i mladé rodiny klíčové. Rataje se nechaly inspirovat ostatními vesnicemi, které už se o podobný projekt pokoušejí a podnikají potřebné kroky. Jsou to například Troubky-Zdislavice, kde se bývalá ubytovna pro zemědělské pracovníky proměnila na byty, Kvasice, kde obec postavila Komunitní dům pro seniory anebo třeba Hoštice-Heroltice v Jihomoravském kraji.

Navíc Rataje mají i předpoklady k tomu, aby se mohl podobný počin uskutečnit. Mají vhodné pozemky ve svém majetku, které jsou v územním plánu určené jako lokalita pro výstavbu hromadného i individuálního bydlení.

„Jedná se o plochy vedle bytovky naproti Obecnímu úřadu v Ratajích a v Popovicích blízko bytovky ve směru na Sobělice. Zde bychom chtěli postavit byty o rozloze 40–60 m² s dispozicí 1+kk až 2+1. Chceme nabídnout cenově dostupné bydlení s nízkými provozními náklady,“ vysvětlil starosta Marek Zezula.

Celý projekt je zatím v plenkách. Musí se vypracovat projektová dokumentace, zajistit územní rozhodnutí i stavební povolení a najít vhodné dotační tituly, ze kterých by se akce, která půjde do

Ilustrační foto - půdorys bytů v Komunitním domě pro seniory v Kvasicích

desítek milionů korun, mohla spolufinancovat. Celý proces bude trvat několik let.

Malometrážní byty by mohly vyřešit situaci se-

niorů, kteří hledají menší a snadno udržovatelné bydlení, i mladých rodin, které často bojují s vysokými náklady na pořízení vlastního bytu.

ALTERNATIVOU K CHYBĚJÍCÍ OPTICKÉ SÍTI JE NAPOJENÍ NA TELEFONNÍ KABEL

I když v Ratajích, Popovicích a Sobělicích zatím není k dispozici optická síť, obyvatelé mají i jinou možnost, jak se připojit na stabilní internet. Do té doby, než se v obci dokončí optická infrastruktura, je možné využít metalickou síť, tedy původní telefonní vedení, které nyní umožňuje i připojení k internetu a vyúsťuje u všech domů.

Technologie dokáže nabídnout rychlosti až 100 Mb/s, což je pro běžné domácnosti více než dostatečné. Ať už potřebujete internet pro

práci z domova, online výuku dětí, hraní her nebo streamování videí, metalická síť to dokáže pokrýt.

„Rychlost internetového připojení závisí na několika faktorech, jako jsou vzdálenost vašeho domova od hlavního kabelu a počet domácností připojených v dané lokalitě. Ve většině oblastí obce je ale rychlost připojení dostatečná pro běžné využití. Na některých vzdálenějších místech může být rychlost o něco nižší, ale stále by měla pokrýt základní

potřeby domácností,“ vysvětlil starosta Marek Zezula.

Pokud vás zajímá, zda je možnost připojení dostupná i pro vás, můžete si dostupnost ověřit online. Stačí zadat svou adresu do nástroje dostupného na webu společnosti CETIN (www.cetin.cz/domacnosti/overit-dostupnost/). Ukáže se vám, jaké rychlosti jsou ve vaší lokalitě dostupné, a poskytne přehled operátorů, kteří připojení nabízejí.

OBLEČENÍ A BOTY NEHÁZEJTE DO POPELNICE, ALE DO BÍLÉHO KONTEJNERU

Kontejnery na textil existují proto, aby umožnily občanům ekologicky a prakticky odložit nepotřebné oblečení, obuv a další textilie. Jejich hlavním účelem je snížit množství odpadu, který končí na skládkách, a podpořit recyklaci či další využití materiálů. Sesbíraný textil často putuje do charitativních organizací na opětovné zpracování, nebo slouží jako surovina pro výrobu.

Do kontejnerů na textil mohou občané odkládat čisté a suché oblečení, obuv (vždy spárovanou), kabelky, batohy, bytový textil, jako jsou ubrusy, záclony nebo povlečení, a také měkké hračky. Nevhodné jsou však mokré, znečištěné či plesnivé věci, které mohou znehodnotit ostatní

obsah kontejneru. Nepatří sem ani koberce, matrace nebo jiné objemné předměty.

Před odevzdáním textilu do kontejneru je důležité oblečení a další textilie správně připravit. Oblečení by mělo být složené a zabalené do uzavíratelných igelitových pytlů nebo tašek, aby zůstalo suché a chráněné před vlhkostí a znečištěním. Boty je třeba spárovat a svázat, aby se předešlo jejich ztrátě či poškození.

Pokud je kontejner na textil plný, neodkládejte pytle vedle něj, raději informujte obecní úřad, nádoba stojí vedle budovy. Oblečení můžete dočasně uskladnit doma, než bude kontejner opět volný, nebo ho můžete odvézt do Popovic na náves, kde je druhý.

texty: Jana Hlavinková

STOLAŘ OBROUSIL TMAVÝ NÁTĚR SOVIČKY, PROKOUKLA

Prostor před základní školou zkrášlila na začátku letošního školního roku dřevěná sovička stojící na knize. Přes léto ji vyřezal talentovaný student Střední školy nábytkářské a obchodní v Bystřici pod Hostýnem Jiří Vaněk. Sovička měla být překvapením pro děti, které přišly 2. září do školy.

Přestože se dětem i rodičům dřevěná socha líbí, výsledný tmavý nátěr vzbudil smíšené reakce. Sovička působila příliš tmavě a její detaily zanikaly.

„Pokusili jsme se se studentem spojit, abychom situaci společně vyřešili, ale nepodařilo se nám ho kontak-

tovat. Proto jsme se rozhodli oslovit místního stolaře, který sochu obrousil a upravil její povrch. Nyní má sovička světlejší odstín, díky čemuž lépe vynikají detaily jejího provedení. Máme na to samé pozitivní ohlasy,“ řekl starosta Marek Zezula.

Obec také plánuje ošetření dřevěné sochy svatého Bonaventury, která stojí u kapličky v Sobělicích. Plánuje se její důkladné obroušení a následné nanesení ochranným přípravkem, který dřevo ochrání před povětrnostními vlivy. Údržba zajistí, že socha zůstane zachovaná v dobrém stavu.

Před

Po

MÍSTO STARÝCH STROMŮ SE VYSADÍ NOVÉ

V Ratajích probíhá obnova zeleně, kdy obec do několika klíčových lokalit vysadí nové stromy. Cílem je nejen zkrášlit krajinu, ale také řešit problémy spojené s erozí půdy a zadržováním vody v krajině. Aktuálně se již podařilo vysázet desítky stromů a další výsadby jsou v plánu.

„Zlínský kraj, jakožto vlastník silnice vedoucí z Kroměříže do Rataj, nechchal vykácet část stromů podél cesty a další ještě vykácí. Tím pádem tam nebudou žádné. Místo toho jsme se s krajem dohodli, že nám zaplatí

náhradní výsadbu stromů v jiné lokalitě. Vybrali jsme parcelu číslo 1208 v Sobělicích. Tady se vysadí 32 ovocných stromů, které budou mít zároveň protierozní funkci. Když přijde prudký déšť, voda z pole nám steče na cestu v obci. Stromy tomu pomohou zabránit,“ ozřejmil starosta Marek Zezula.

Dalších 50 nových stromů obec vysadila k lesu, kdy se opět jedná o protierozní opatření a voda z polí se bude odvádět do retenční nádrže.

STOČNÉ BUDE V PŘÍŠTÍM ROCE 41,80 KČ ZA KUBÍK VODY

Stočné je poplatek, který se vybírá za odvádění a čištění odpadních vod. Zjednodušeně řečeno, jde o náklady spojené s tím, že voda, kterou spotřebujeme doma, se po použití bezpečně vrátí do přírody v co nejčistší podobě. Stát prostřednictvím zákona o vodách klade důraz na odpovědné nakládání s vodními zdroji, a proto obce povinně vybírají stočné.

„V příštím roce bude poplatek činit 41,80 Kč za kubík vody včetně DPH. Ze zákona musíme

stanovit cenu stočného rok dopředu, proto už nyní víme, že v roce 2026 se bude platit 44,80 Kč,“ konstatoval starosta Marek Zezula.

Stočné pokrývá náklady na odvádění odpadních vod kanalizací a jejich následné čištění v čistírnách odpadních vod. Bez tohoto by odpadní voda znečišťovala vodní toky i půdu.

Platba stočného je povinností, která vyplývá z legislativy, konkrétně ze zákona o vodách a zákona o nakládání s odpady. Předpisy navíc

odrážejí celoevropský trend ochrany životního prostředí a udržitelnosti. Stát i obce tak naplňují závazky, které pomáhají chránit zdroje vody nejen pro současnou generaci, ale i pro ty budoucí.

Finance získané ze stočného se používají na údržbu, provoz a opravy kanalizační sítě, na modernizaci a investice do nových technologií a na různé správní poplatky a výdaje.

texty: Jana Hlavinková

PLÁNUJE SE ODBAHNĚNÍ RYBNÍKA V POPOVICÍCH, RYBY JSOU V RATAJSKÉ TŮŇCE

Po letních a zářijových povodních, které zasáhly Popovice, zůstal místní rybník silně zanesený bahnem. Nánosy během povodní výrazně snížily objem vody, který rybník dokáže pojmout, a tím oslabily jeho retenční (zadržovací) schopnost. Odbahnění rybníka proto bude nezbytným preventivním opatřením, aby obec zajistila dostatečnou kapacitu pro záchyt vody v případě dalších intenzivních srážek. Bahno navíc negativně ovlivňuje kvalitu vody a ekosystém v rybníce.

„V první fázi jsme přemístili ryby z popovického rybníka do Ratajské tůňky a Sekaniňáku. Do tůňky jsme vypustili úspěštilé ryby, do rybníka plevelné jako karasy, kterých bylo 300 kg. Poslední listopadovou sobotu místní rybáři zajistili

jejich odchyt a převoz. Patří jim za to velké poděkování,“ uvedl starosta Marek Zezula.

Obec plánuje financovat odbahnění za pomoci dotace z Operačního programu Životního prostředí spravovaného Ministerstvem životního prostředí ČR.

Celkové náklady na projekt činí 1 648 489 Kč, přičemž příspěvek z Evropské unie pokryje 989 093 Kč. Zbývající částka se uhradí z obecního rozpočtu, včetně nákladů na DPH ve výši 267 384,60 Kč.

„Momentálně čekáme na vyhodnocení žádosti,“ uzavírá starosta.

*Text: Jana Hlavinková
foto: Marek Zezula*

JOSEF ŽOUREK: KRONIKÁŘ A UČITEL S HLUBOKÝMI KOŘENY V RATAJÍCH

Josef Žourek, jeden z nejvýznamnějších kronikářů a učitelů, kteří kdy působili v Ratajích, měl k obci blízký vztah. Jeho předci z otcovy strany se v Ratajích usadili už na začátku 19. století. Jeho životní příběh je plný dramatických zvratů, tragédií i úspěchů, které zanechaly nesmazatelnou stopu nejen v jeho kronikách, ale i v dějinách Rataj. Byl rovný člověk s vlastním názorem a jeho vlastnostmi byly pečlivost a přesnost. Měl vztah k historii, rád zjišťoval cokoliv, co se týkalo života místních obyvatel, za II. světové války se spřátelil s rumunskými a maďarskými důstojníky a jeho manželka pro něj nebyla služka, pradelna a uklízečka, ale rovnocenná partnerka.

Kořeny sahající do Rataj

Rodina Žourků přišla do Rataj už v roce 1802 z Třebetic u Holešova. Josefův otec Josef starší se v Ratajích narodil, ale osud ho zavál do Šelešovic, kde vyženil velký selský grunt uzavřením manželství s o devatenáct let starší vdovou Marií. V době sňatku měl Josef starší 27 let, kdežto Marii bylo 46. Přestože byl jejich svazek bezdětný, žili spolu téměř deset let, než Marie zemřela na srdeční selhání. Po její smrti se Josef starší znovu oženil, tentokrát s o třináct let mladší Anežkou, se kterou založil rodinu. Znal ji od její dvanácti let. Byla sirotek, neměla otce, matku ani vlastní sourozence.

Rodinné štěstí dlouho nevydrželo

Jejich první dítě, syn Josef, se narodilo 28. října 1899 na statku v Šelešovicích. Rodina však v Šelešovicích dlouho nezůstala. Těžko říci, co vedlo Josefa staršího k tomu, že grunt v roce 1901 prodal bratranci své první manželky a společně s tehotnou Anežkou a malým Josefem se přestěhoval k Považské Bystrici do Uher, kde si pořídili zemědělskou usedlost. Mohly za tím být určité rodinné neshody nebo chtěl jen začít nový život jinde. Faktem je, že za grunt dostal 36 000 rakousko-uherských korun. V Považské Bystrici se manželům Žourkovým narodily další děti. To jim však rodinné štěstí na dlouhou dobu nepřineslo.

Stíhala je jedna tragédie za druhou

V Uhrách se narodily Josefovi dvě

sestry, Marie a Františka. Rodinu však brzy postihly dvě tragédie. V březnu 1903 porodila Anežka třetí dceru, která se však ve čtyři ráno narodila mrtvá. Krátce nato, v říjnu 1905, naprosto nečekaně zemřel Josef starší na srdeční mrtvici, pouhé dva dny před šestými narozeninami svého syna Josefa. Anežka zůstala sama s dětmi a musela se vyrovnat nejen s finančními problémy, ale i s bolestnou ztrátou. Bylo to pro ni o to těžší,

že se svým manželem čekala dalšího potomka.

S pomocí svého otčima Josefa Loučky se Anežka s dětmi vrátila zpět do Šelešovic do svého rodného domu, kde v roce 1906 porodila další dceru, Anežku. Její tatínek, Josef starší, se jí nedožil a narodila se jako pohrobek. Avšak holčička za necelé dva měsíce zemřela, což pro Anežku znamenalo další tvrdou ránu. Nakonec se rozhodla přestě-

hovat do Rataj, kde žila část rodiny jejího manžela. V Šelešovicích se jí ani dětem moc nevedlo a rodina jejího zesnulého manžela jí nabídla pomocnou ruku. Věřila, že se jim povede lépe.

Nový začátek v Ratajích

V Ratajích Anežka nejprve žila v podnájemce a pracovala jako pomocná síla na gruntech. Živitel rodiny byl mrtvý, a tak se musela sama postarat. S obživou i s dětmi jí pomáhaly rodiny spřízněné s jejím manželem, a to Žourkovi, Vrzalovi, Zezulovi a Indrákovi. Později se přestěhovala do domu číslo 6, který patřil bratrovi její švagrové Aloisie Žourkové rozené Zezulové. Život samoživitelky byl náročný a nevyhnuły se jí další tragédie. V roce 1913 porodila dvojčata Aloise a Františka, kteří však nepřežili. Narodili se v šestém měsíci a v rodném listě nemají zapsané jméno otce. Přesto Anežka pokračovala dál a svým dětem dala vzdělání i zázemí. Její dcery se brzy provdaly. Marie si vzala tesaře Josefa Lehkoživa z Rataj a manželem Františky se stal Jan Procházka narozený v Hradisku. Marie žila s rodinou v Ratajích blízko obecního úřadu, Františka bydlela kousek od dnešního NAVOSU, a. s., v Kroměříži.

Josefova cesta k učitelství

Syn Josef navštěvoval reálku v Kroměříži a později vystudoval učitelský ústav. V roce 1919 se stal učitelem v Ratajích, kde působil do roku 1921, než se přesunul na Slovensko do Podbrezové. Po čtyřech letech se vrátil do Rataj, kde učil až do roku 1947. V roce 1931 se na své dvaatřicáté narozeniny oženil s učitelkou Annou Bučilovou, která pocházela z Příbrami. Jejich manželství bylo bezdětné, ale sdíleli lásku ke vzdělání, historii a kultuře. Jejich vztah byl postavený i na úctě a respektu a Josef své ženě říkal „Aničko“. Společně měli alespoň psa – dobrmana jménem Lord. Za tři roky po svatbě zemřela Josefova máma Anežka, a to na jaře roku 1935. Do své smrti žila se svým synem a snachou v učitelském bytě.

Vášeň pro kroniku

Josef Žourek byl kronikářem, jehož zápisy patří k nejlepším svého

Josef Žourek s žáky v Litčicích (ve spodní řadě třetí zprava)

Manželka Josefa Anna Žourková (v dolní řadě čtvrtá zprava)

Josef Žourek mezi dětmi

druhu na Moravě v té době. Zachytil každodenní život obyvatel, historické události i tragédie a radosti místních lidí. Jeho záznamy z období II. světové války jsou jedinečné svou přesností. Detailně popsal pohyb fronty, polohu zákopů a průběh bojů. Jeho schopnost navázat vztahy i s rumunskými a maďarskými důstojníky zajistila, že se stal respektovaným prostředníkem a kronikářem války. Důstojníky zval k sobě domů na čaj i polévku a diskutovali spolu o válce, knihách i cestovatelských zážitcích. Také se s manželkou zajímali i o jejich osudy a životy. Poslední dny války prožili manželé Žourkovi ve sklepech ukrytí před střelbou. Přesto Josef při světle svíčky přesně popsal časy, kdy se v Ratajích střílelo, kam gra-

náty dopadly, které domy poškodily, kde hořelo, kdo přišel nešťastnou náhodou o život a podobně.

Změny po válce

I manželství Josefa bylo výjimečné, protože svoji ženu vnímal jako rovnocennou partnerku. Byla vzdělaná a uměla několik jazyků. Neměli děti, a to mohlo mít vliv na to, že mu nebyla podřízená a nebyla plně závislá na jeho příjmu.

Po válce se Josef stal nepohodlným pro nový režim, což vedlo k jeho přeložení nejprve do Kroměříže a poté do Litenčic. Ani zde nezahléd – vedl kroniku a aktivně se zapojoval do života obce. Po odchodu do důchodu se s manželkou přestěhovali do Kroměříže. Plánoval věnovat svůj čas sepisová-

ní dalších pamětí, ale za necelé dva roky v roce 1963 zemřel v nemocnici na výduť srdečního svalu. Jeho manželka jej přežila o dvě desetítky let, a protože neměla děti, které by se o ni postaraly, žila v závěru života v domově pro osamělé ženy. Zemřela na komplikace spojené se zlomeninou krčku.

Jeho odkaz žije dál

Josef Žourek zanechal Ratajím neocenitelné dědictví v podobě kronik i povídek, které nazval Ratajské zkazky. Jeho zápisy odrážejí nejen jeho osobní zaujetí pro historii, ale také hluboký vztah k Ratajím. Ačkoliv neměl vlastní potomky, jeho odkaz žije dál.

Zajímavé je, že i když popsal život v obci do nejmenších detailů, sám o sobě toho moc nezaznamenal. Z jeho zápisů nelze vyčíst informace o jeho předcích, smrti jeho otce, původu jeho rodiny, okolnosti ohledně seznámení jeho rodičů, propletené rodinné a příbuzenské vztahy, ani žádné osobní záležitosti, například proč manželství zůstalo bezdětné. Sám o sobě moc nemluvil, zato pro budoucí generace nechal detailní záznamy o životě v Ratajích, které měl tolik rád.

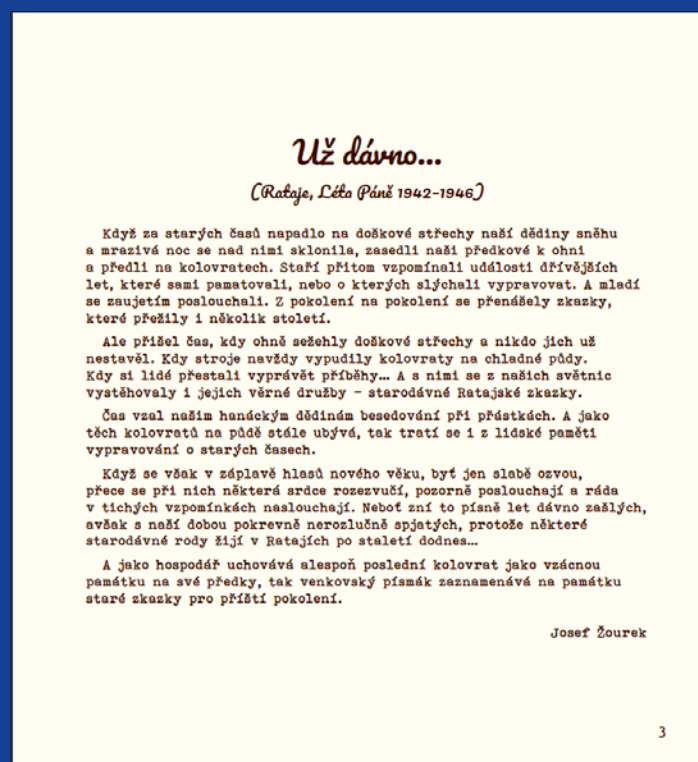
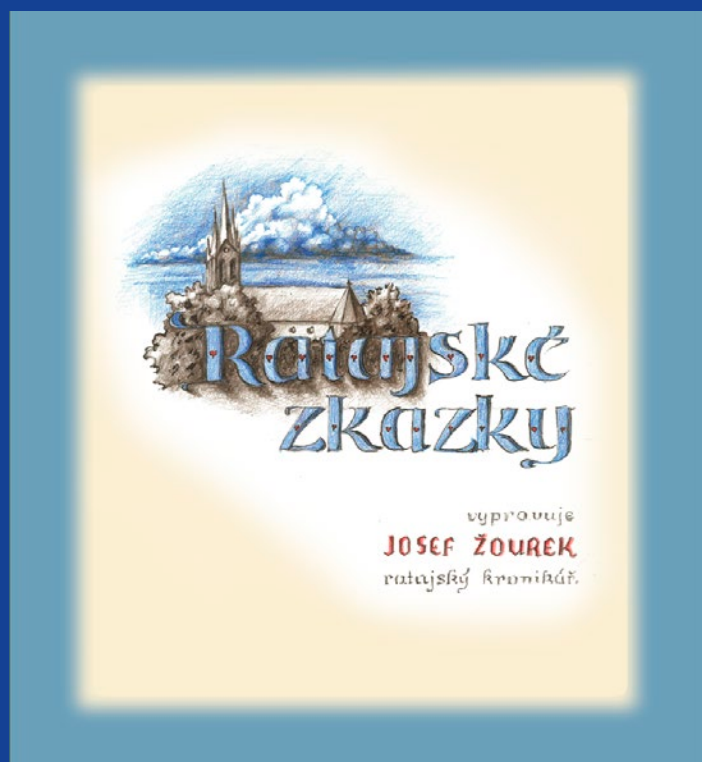
Oba manželé odpočívají v rodinném hrobě na ratajském hřbitově.

*Informace o předcích Josefa Žourka vypátrala Jana Hlavinková
foto: archiv rodiny Majdové a Vincencové*

NADĚLTE SI POD STROMEČEK RATAJSKÉ ZKAZKY

V září letošního roku obec vydala Ratajské zkazky. Povídky o životě místních lidí, které před téměř 100 lety sepsal Josef Žourek. Zaznamenával si vyprávění starých sedláků i svých příbuzných, kteří mu popisovali, co se před mnoha desetiletími v obci odehrávalo. Příběhy se předávaly z generace na generaci a Josef dostal nápad, že by mohly vyjít v knižní podobě. Proto vše pečlivě sepsal, sestavil úvod, závěr i poděkování a nakreslil sakrální památky, ke kterým se jednotlivé zkazky vztahují. Dokonce měl domluvené vydání s tiskárnou v Olomouci. Jenže přišel rok 1948, tiskárnu zavřeli a nastupující režim neměl zájem na tom, aby knižně vycházely jakékoliv jeho zápisy. A tak zkazky přichystané k vydání ležely v depozitáři Muzea Kroměřížska desítky let, od smrti jeho manželky. Přál si, aby zkazky vyšly, bohužel se toho nedožil. Proto nyní vycházejí k výročí 125 let od jeho narození.

Publikaci si můžete zakoupit na Obecním úřadě v Ratajích za cenu 200 Kč.

PAMÁTKY S PŘÍBĚHEM – STARÁ ŠKOLA

Úplně původní škola bývala v Ratajích do roku 1880 v domech číslo 28 a 79. Schůdky do budovy byly u domku číslo 28 a hned za dveřmi byl vstup do třídy, která zabírala prostory pozdější kovárny (č. 28) i byt kováře (č. 79). Kde mívával kovář kůlnu, tam je zahrádka, na kterou děti viděly ze dvou oken. Do ulice naopak vedla tři okna. Původně vrata na domu číslo 28 nebyla, ty přistavil až v roce 1880 hofer Dratva, který domek koupil společně s kovářem Sedláčkem. Školu si rozdělili napůl. Dratva si nechal učitelův byt a Sedláček třídu. Celá budova měla šindelovou střechu a byla přízemní. První patro se přistavělo mnohem později.

Děti se učily číst z bible, slabikáře nebyly

Ve třídě býval trámový strom a stěny byly začouzené od zatápění v peci. Stupeň pro učitele byl napravo od vchodu do místnosti, naproti dveřím byla velká pec. V místnosti byly lavice, šoupací tabule a počítadlo a na zdi visel kříž. Nejmenší děti psávaly na tabulky, nejstarší perem na papír. Staré dřevěné lavice byly po osmi rozdělené do dvou řad, v jedné sedávala děvčata, v druhé chlapci. Za mladých let Josefa Žourka bývaly ve škole dva učitelé. Starý Kropil a mladý Zbořil. Děti se ve třídě střídaly. Malé mívaly vyučování se starým učitelem dopoledne, starší s mladým odpoledne.

Vyučování začínalo i končilo modlitbou a při příchodu děti zdravily větou: „Pochválen buď Ježíš Kristus,“ a při odchodu říkaly: „S Pánem

Bohem.“ Vyučování začínalo ráno v 8 a končilo ve 12, starší děti chodily na výuku od 13 do 16 hodin. V neděli se ze školy chodívalo v průvodu do kostela. Kdykoliv žák během týdne na ulici zahlédl pana faráře, běžel za ním a políbil mu ruku. Slabikáře začaly existovat až ve 30. letech minulého století, do té doby se děti učily číst z bible, psát a počítat.

Učilo se i v neděli

Chlapci, kteří chtěli dále studovat, chodili od deseti let do Kroměříže k piaristům. Nedocházeli do školy pěšky, ale bydleli ve městě v některé z řemeslnických měšťanských rodin. K piaristům chodili tři roky, a pak mohli jít na německé gymnázium nebo reálku. Další možnost studia byla

za Olomouc ve Staré Vodě, kde se studovalo v latině.

Když do Rataj nastoupil Emil Axman, zavedl přísný pořádek. Vyžadoval 100% docházku a nebral ohled na to, jestli nějaký žák chyběl. Avšak přespolní žáci do školy chodili nepravidelně, stejně jako děti z nižších společenských vrstev, jejichž ruce byly potřeba doma k práci. Děti sedláků školu navštěvovaly pravidelně, hoferů ne.

V neděli odpoledne se ve škole opakovalo učivo, a chodily do ní děti ve věku od 12 do 16 let.

Později se škola přesunula do domu číslo 22, nyní je vedle fary.

*Text a foto: Jana Hlavinková
zdroj: vzpomínky Josefa Žourka*

NEJSTARŠÍ OBČANKA RATAJ, PANÍ KVASNIČKOVÁ, OSLAVILA 96 LET

V polovině listopadu se starosta Marek Zezula a předsedkyně Sboru pro občanské záležitosti Lenka Sucharská vydali do domu paní Boženy Kvasničkové, aby jí popřáli k významnému životnímu jubileu. Paní Kvasničková, nejstarší občanka Rataj, se od obce dočkala nejen srdečných gratulací, ale také dáreků v podobě kytice, čokolády a lahvičky něčeho ostřejšího. Ona sama byla z návštěvy nadšená a dojalo ji, že na ni nezapomněli a věnovali jí čas, pozornost a vlídné slovo.

Návštěva se nesla v přátelském duchu a trvala více než dvě hodiny. Během ní nechyběl ani přípitek, který oslavil nejen dlouhý život paní Kvas-

ničkové, ale i pevné vazby v obci. Dcera paní Kvasničkové hosty pohostila chlebičky, cukrovím, kávou i vínem.

Starosta Marek Zezula a Lenka Sucharská svým osobním přístupem a upřímným zájmem zdůraznili, že vztahy mezi generacemi a úcta k těm, kteří v obci strávili velkou část svého života, zůstávají důležitou součástí Rataj. Návštěva u paní Kvasničkové ukázala, že i drobná pozornost a lidský přístup mohou pro seniory znamenat opravdu hodně.

text a foto: Jana Hlavinková

MARIE SEDLÁČKOVÁ ZE SOBĚLIC VZPOMÍNÁ NA SVŮJ ŽIVOT A PŘEDKY

Marie Sedláčková letos oslavila osmdesáté deváté narozeniny a celý svůj život žije ve svém rodném domě. Narodila se před 2. světovou válkou přímo doma bývalému legionáři z 1. světové války Františkovi Grydilovi, její maminka Ludmila byla za svobodna Lehkoživová. Vyrůstala se svou starší sestrou ve venkovském prostředí a uprostřed rodinného hospodářství. Tatínek měl koně, dobytek i pole. Jenže přišla 50. léta a s nimi těžkosti pro celou rodinu. Život v tehdejší době byl jiný, a právě vzpomínky pamětnice paní Sedláčkové nám přibližují nejen její osudy, ale také osudy jejích předků a nesnadný život po válce.

Sobělic se válka dotkla minimálně

Paní Sedláčková vyrůstala se svou starší sestrou Věrou a rodiči. Rodina měla grunt, hospodařila na vlastním poli a ve chlévech chovali krávy, prasata, koně i hříbata. Konec měla nejraději, uměla na nich jezdit. Na konci 2. světové války musela rodina doma ubytovat německé vojáky. Důstojníci bydleli ve světnici, zatímco vojáci spali na půdě.

„Sobělic se válka tolik nedotkla, byl tady klid. Vojáci se k nám chovali hezky a za pohostinství naší rodině poskytovali zásoby. Moje maminka jim vařila,“ vzpomíná.

Do základní školy chodila pěšky do Rataj a jejím učitelem ve 4. třídě byl Josef Žourek. Do „měšťanky“ chodila do Kroměříže.

Když byla malá, jezdila s tatínkem a sestrou do Kroměříže na povoze taženém koňmi. Podél cesty byly vysoké závěje sněhu a tatínek jí a sestře řekl, aby slezly z vozu, jinak se převrátí.

„Neposlechly jsme, a nakonec jsme skončily ve sněhu. Jednou jsme se s koňmi a povozem vydali až na Svatý Hostýn, byl to nezapomenutelný zážitek,“ usmívá se.

V roce 1957 se provdala za Josefa Sedláčka ze Sobělic. Měli spolu dvě děti – Josefa a Marii. Velmi brzy ovdověla, ve svých 46 letech zůstala sama a snažila se dům i velkou zahradu udržet.

Nebyli ve straně, byli znevýhodnění

Po válce se rodina potýkala s nástrahami nového režimu. Její tatínek odmítl vstoupit do družstva a stát se jeho předsedou, což mu způsobilo velké problémy.

„Jednou k nám přišli a chtěli nám zabavit koně i dobytek. Tatínek, jako starý legionář, si to nechtěl nechat líbit. Postavil se před koně a řekl jim, že jestli si ho chtějí odvést, ať je raději zastřelí oba. Nakonec ustoupil, maminka mu to rozmluvila, přece jen měl nás, rodinu. Konec si odvedli stejně jako většinu dobytka,“ vybavuje si.

Rodině sice zůstala nějaká pole, ale museli bojovat za to, aby mohli dál hospodařit. Paní Sedláčková vzpomíná, jak v 50. letech jako dospívající dívka pracovala v mrazivých dnech na poli a vytrhávala řepu.

„Měla jsem omrzlé ruce i nohy. Jelikož jsme nebyli příznivci režimu, tak jsme neměli nárok na šatenky, což byly poukázky na nákup oděvu a bot,“ říká.

V šedesátých letech pracovala v živočišné výrobě v Jednotném zemědělském družstvu v Ratajích. Před důchodem pracovala v páleníci v Popovicích, kam jezdila na kole. Celý život byla aktivní, ještě v 85 letech pracovala na zahradě.

Tatínek skoro přišel o život

Tatínek paní Sedláčkové, pan František Grydil, byl legionářem během 1. světové války. Bojoval v Rusku, kde s dalšími legionáři čelil krutým bojům. Vzpomínal, jak cestovali v obrněných vlacích a jak ho jednou kamarád na poslední chvíli zachránil před smrtí.

„Jeden voják jej chtěl probodnout. Jeho kamarád rychle zareagoval a nepřítele zastřelil. Tím mu zachránil život. Válku nakonec přežili oba dva,“ uvádí.

Kvůli změně režimu v Rusku se legionáři nemohli vrátit domů hned, ale museli putovat přes Vladivostok. Odtamtud je americké lodě převezly do Evropy.

„Tatínek měl doma kolorované fotografie z cest a časem nám sem tam i něco vyprávěl. To, co zažil, muselo být strašné,“ míní.

Švagr tatínka byl také legionářem a sdílel podobné osudy. Vzpomínky dodnes zůstávají v rodině živé a vyprávějí o odvaze a odhodlání jejích předků.

Sobělice bývaly samostatnou vesnicí

Sobělice byly kdysi živou vesnicí s hospodou, mlýnem, obchodem a kapličkou, ale hlavně samostatnou obcí, která nespádala pod Rataje. Rodina Grydilova provozovala hospodu, ze které je nyní rodinný dům. Kaplička stála uprostřed vesnice, byla žluto-bílá s dřevěnými dveřmi a zvonekem. Později ji dělníci odstranili při stavbě cesty.

„Jako malý kluk jsem s kamarády běhal po vesnici a dveře do kapličky nebyly úplně zavřené. Od zvonu visel provaz až na zem a my jsme dvěma prostrkovali ruce a zvonili jsme i tehdy, kdy jsme neměli,“ vzpomíná její syn Josef.

I přes těžkosti minulého režimu, které paní Sedláčková a její rodina zažili během svého života, si uchovala pozitivní pohled na svět a lásku k rodnému kraji. Její vzpomínky jsou cenným svědectvím o životě na venkově, o síle rodinných hodnot a odvaze, která provázela její předky.

Sobělice, i když se změnily, zůstávají v jejím srdci jako místo plné historie, vzpomínek a rodinných příběhů.

text: Jana Hlavinková

foto: archiv rodiny Sedláčkové

Marie Sedláčková (89 let)

- její otec byl legionářem v 1. světové válce
- celý život žije v jednom domě
- má syna a dceru
- radost jí dělá 6 vnoučat a 9 pravnoučat
- ráda hraje společenské hry

CO SE V OBCI JEŠTĚ ZMĚNILO...

Bytovka před zateplením

Bytovka po zateplení

V obci se našla elektrokoloběžka, majitel se o ni může přihlásit na obecním úřadě

Vedle Z-Boxu přibyl PPL Parcelbox

OTEVÍRACÍ HODINY POŠTY PARTNER

Otevírací hodiny Pošty Partner pro veřejnost od 1. 1. 2025:

den	otevírací doba
pondělí	08:00 – 11:00
úterý	13:30 – 16:00
středa	08:00 – 11:00
čtvrtek	13:30 – 17:00
pátek	13:30 – 16:00
sobota	zavřeno
neděle	zavřeno
celkem	14,5 hodiny/týden

ŘÍJNOVÉ SETKÁNÍ BYLO O SENIORECH A JOSEFU ŽOURKOVI

Každý podzim patří v Ratajích jednomu důležitému setkání – místní senioři se scházejí v kulturním domě, aby společně strávili příjemný podvečer. Letos se tradice konala 4. října znovu a přinesla nejen radostné chvíle, ale také ohlédnutí za historií obce i poctu lidem, kteří se pro Rataje mnoho let obětavě zasazovali.

Starosta poděkoval Janě Hoškové

Odpolední program odstartovaly děti ze základní školy, které pod vedením paní učitelky Pavlíný Macháčové připravily pásmo básniček a písniček na téma „babičky a dědečci“. Děti svým vystoupením všem vykouzily úsměvy na tvářích.

Jedním z nejvýznamnějších okamžiků setkání bylo poděkování Janě Hoškové, která neuvěřitelných 52 let zastávala funkci předsedkyně Sboru pro občanské záležitosti. Starosta Marek Zezula jí za její dlouholetou obětavou práci poděkoval předá-

ním nádherné kytice. Zároveň přivítal novou předsedkyni Lenku Sucharski, kterou si paní Hošková sama vybrala jako svou nástupkyni. Tento symbolický moment ukázal, že tradice péče o občanské záležitosti v obci pokračuje a nezanikne.

Hlavním bodem večera byl Josef Žourek

Velkou pozornost si získala i prezentace knihy „Ratajské zkazky“, která přiblížila příběhy z pera místního učitele a kronikáře Josefa Žourka. Příběhy napsané v letech 1935–1946 tehdy nemohly vyjít kvůli nepřízní režimu a po roce 1989 obec knihu nevydala. Až nyní, při příležitosti 125. výročí Žourkova narození, se kniha konečně dostala ke čtenářům.

„Na zkazky jsme měli samé pozitivní ohlasy. Dokonce mi psali lidé, kteří tady už nežijí, ale pochází od sud část jejich rodiny, že si na obecním webu přečetli, že se kniha vydala, a zda bychom jim ji mohli poslat. Kniha už je skoro pryč, a to jsme tiskli 250 kusů. Takový zájem jsme oprav-

du nepředpokládali,“ sdělil starosta Marek Zezula.

Jana Hlavinková, která texty Josefa Žourka upravila a připravila k vydání, zároveň pro seniory připravila prezentaci nejen o knize samotné, ale také o životě Josefa Žourka. Díky její práci se návštěvníci mohli dozvědět o jeho rodinných kořenech, odkud přišli jeho předci, kolik měl sourozenců a jaký byl jeho životní příběh. Prezentace byla podnětným propojením historie obce a osobních příběhů, které přetrvávají i po desetiletích. Navíc v sále seděli někteří z těch, které Josef Žourek také učil.

Starosta seniorům připravil prezentaci o letošních letních a zářijových povodních, které zasáhly Rataje, Popovice i Sobělice. Díky fotografiím a videím si přítomní mohli prohlédnout, jaké škody bouřky v obci napáchaly a jaká opatření se zavedla jako ochrana před dalšími přívalovými srážkami.

Letos poprvé byla i večeře

Setkání pokračovalo chutnou večeří – řízkem a bramborovým salátem, který připravila členka Sboru pro občanské záležitosti Zdena Lajzová. Po celou dobu měli senioři na stolech kávu, vodu a koláčky, a ti, kteří zatoužili po pivu či něčem ostřejším, mohli zavítat do místní hospody. Ostatní členky Sboru pro občanské záležitosti zajišťovaly seniorům pohodlí a obsluhu.

Po příjemném programu a večeři se senioři začali pomalu ubírat k domovům. Setkání ukázalo, že i v uspěchané době má obec stále čas a energii věnovat pozornost svým starším občanům.

„Byl to hezký podvečer plný pohody, nostalgie a respektu k těm, kteří jsou neoddělitelnou součástí života v Ratajích,“ řekl závěrem starosta.

text: Jana Hlavinková

foto: Ivana Machová

DOBRODRUŽSTVÍ BYLO V MATEŘSKÉ ŠKOLE NA OBZORU VÍC NEŽ DOST

Návštěva u myslivců

„Další dobrodružství na obzoru.“ Tak zněla poslední věta informací o aktivitách a životě v mateřské škole. Září nás přivítalo v zářivé krásě, nové děti se ve školce rozkoukaly velice rychle. Díky tomu si všechny užily Den s myslivci, který pro nás se svými přáteli již několik let připravuje pan Skalický. Procházka lesem poskytuje spoustu dobrodružství, děti pozorují přírodu, objevují rostliny a neustálými otázkami bombardují paní učitelky. Nejoblíbenější činností je pak sběr šišek, klacíků a objevování hub, mechů a jiných tajemství lesa. Děti si vyzkoušely střelení z luku a hod míčkem na cíl. Odměnou pak bylo osvěžení v podobě melounu.

Chytrá princezna

Několik dní poté za dětmi do mateřské školy přijel pan Taraba s pohádkou „O chytré princezně“. Při takové návštěvě mají děti možnost vidět, jak se chystají kulisy. Jak se loutkám upravují kostýmy a kolik práce dá naladit nejen hlas, ale také hudební doprovodné nástroje. Pohádka se dětem líbila.

Sportovní setkání

Věta o školce plné akcí a aktivit o seznamování se s přirozeným během života není pro děti v mateřské škole jen prázdnými písmenky. Již v průběhu celého měsíce se nejstarší děti připravovaly na setkání s dětmi ze základní školy, které probíhá pravidelně každý rok. Letos je měla za základní školu na starosti paní učitelka Eva Frkalová a za mateřskou školu paní učitelka Jana Hrušková. Sportovní setkání se konalo v disciplínách „Hod do dálky“, „Skok do dálky“ a „Běh na 50 metrů“. Děti si kláně velmi užívají, povzbuzují se, prožívají úspěch či neúspěch nejen svůj, ale také kamaráda. Vědí, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Všem se dařilo a všechny tři disciplíny zvládly v rámci svých možností a schopností. Možná proto, že si den před tím mohly díky paním učitelkám Foltýnové a Pospíšilové vyzkoušet netradiční disciplíny společně se svými rodiči.

Hry s rodiči

Zábavné dopoledne „Mámo, táto, pojď si hrát“ se konalo na školním hřišti. Děti spolu se svými rodiči plnili 10 úkolů. Svou zručnost a šikovnost předvedli u provlékání provázků těstovinou, při hledání stínů, skládání obrazců, ale také ve sportovních disciplínách. Všichni věříme, že se rodinám společně strávené dopoledne líbilo a spolu s námi se již těší na další ročník.

Den pro klima

Jsou situace, nad kterými není nutné se moc rozmýšlet, a tak jsme velmi rádi, že jsme využili pozvání na Den pro klima ve Zdounkách. Děti načerpaly spoustu nových informací a zážitků. Zvířata v lese, sběr brouků a motýlů, promítání v pojízdném planetáriu a výtvarné činnosti ve společnosti kamarádů. Potěšením pro ně byly také drobné dárky, které v rámci akce dostaly.

Podzimní stezka

Podzim je sám o sobě nádherné roční období, které nás vtahuje do svých proměn, zvuků a nabízí nepřehledné množství témat, kterým se můžeme v rámci denních činností věnovat. Velmi rádi se setkáváme s okolím, zejména s rodiči našich dětí. Měsíc říjen byl na setkání bohatý. Hned na úvod si rodiče s dětmi prošli „Podzimní stezku“, při které na jednotlivých stanovištích poznávali podzimní plody, kdo odlétá na podzim, přiřazovali listy ke stromům, pojmenovávali houby a mnoho dalšího, co patří k podzimu. I když počasí malinko nepřálo, všichni stezku zvládli a dorazili do cíle včas. Velké poděkování patří paní učitelce Foltýnové, která stezku připravila.

Dýňování

Druhým významným a pravidelným setkáním s rodiči je již tradiční „Dýňování“, které se uskutečňuje ve spolupráci se Sborem dobrovolných hasičů Rataje. Příprava zázemí a občerstvení je obohacena a navozuje příjemnou atmosféru. Příprava propagace a pomocného materiálu byla pro letošní rok v režii paní učitelky Frkalové a paní učitelky Macháčové.

Drakiáda

A třetím významným a již tradičním setkáním s rodiči je akce pořádaná ve spolupráci se školní družinou základní školy, a tou je „Drakiáda“. Počasí neovlivníme, každý rok si tedy vroucně přejeme, aby aspoň trochu foukalo, ale ne vždy se to podaří. Bohužel k takovým patřil i letošní rok. Ale, ...draci létali. Díky rodičům i dětem, kteří vynaložili velké úsilí, aby se tak stalo. Každá snaha má být po zásluze odměněna. Doufáme, že Pamětní list na jubilejní desátou Drakiádu a sladká odměna udělaly dětem radost.

Předávání slabikáře

Ani jsme se nenadáli a čas se přehoupnul do měsíce listopadu. V setkáváních pokračujeme a hodláme dále pokračovat. Je spousta věcí, které se od sebe vzájemně můžeme naučit.

Rádi jsme viděli děti, které od září nastoupily do první třídy v tak slavnosti chvíli, jakou je „Předávání slabikáře“. Že už toho kamarádi hodně umí, jsme zjistili již při setkání ve třídě Berušek u nejstarších dětí, kdy jsme spolu strávili část dopoledne. Ale za tu chvíli, která uběhla, už umí žáci další písmena a někteří dokonce číst i celé věty. Děkujeme paní učitelce Lence Tunker za pozvání a děti se již těší na příští rok, až budou sedět v lavicích svých kamarádů.

Jak vidíte, děti si v mateřské škole hrají, prožívají hezké chvíle, těší se na kamarády. Čas strávený mezi nimi je bohatý na zážitky, prožitky, pohyb, hru, ale také spolupráci a vzájemnou komunikaci. Činnosti se střídají, prolínají, plánují a vyhodnocují. Ve školce se vaří, peče, zpívá a tančí, sportuje, maluje a tvoří.

Přijďte mezi nás

Máme za sebou koncert ve Zlíně, ale hlavu už máme plnou nápadů, co budeme dělat dál.

A co jsme ještě prožili? Divadlo, tentokrát hrané v Kulturním domě Zdounky, kam přijelo na návštěvu zlínské divadlo s pohádkou hranou herci. Těšili jsme se na jarmark a rozsvěcení vánočního stromčeka. Rodiče dětí zveme na besídku v mateřské škole, kterou si pro ně děti připravují, a v příštím roce se budeme těšit na setkání při „Dnu otevřených dveří“. Tento den nám umožňuje ukázat, jak to vlastně v té naší škole chodí, a co vše se tam při běžném dni děje. Všichni jste srdečně zváni.

Poděkování a přání

Blíží se nám konec roku. Všichni se těšíme na období klidu a pohody. Přejí vám všem, aby tomu tak bylo. Aby období svátků bylo příležitostí k úsměvu, pohlázení, přání a setkávání s lidmi, kteří jsou pro nás důležití a záleží nám na nich. Možná ale také může být příležitostí k setkání s lidmi novými, neznámými.

Dovolte mi, abych poděkovala vám všem rodičům za komunikaci, spolupráci, pochopení a vstřícnost. Paní ředitelce Lence Tunker za podporu a vytváření kvalitního a vstřícného prostředí pro naši práci, všem kolegyním za profesionální práci a spolupráci. A v neposlední řadě všem, kterým záleží na instituci, která se nazývá školou.

text: Jana Hrušková

PODZIM BYL V ZÁKLADNÍ ŠKOLE PLNÝ ZÁŽITKŮ A SPOLUPRÁCE

Základní škola Rataje má od začátku školního roku za sebou velmi pestré období. Díky spolupráci s rodiči, místními spolky a firmami se děti mohly zapojit do celé řady inspirativních a zábavných aktivit. Přinášíme vám přehled těch nejzajímavějších, které proběhly v naší škole. Myslím, že bude veřejnost překvapena, co všechno jde stihnout za pouhé tři měsíce, kdy žáci čerpají vědomosti nejen v lavicích.

Setkání s myslivci a sportovní den

Již v září navázala škola na tradici spolupráce s místními myslivci, kteří pro děti uspořádali Sportovní den. Součástí programu byla střelba ze vzduchovky, seznámení s mysliveckými aktivitami a soutěže, které děti nadchly. Děkujeme myslivcům za jejich čas a energii, kterou věnovali našim žákům.

Netradiční disciplíny s rodiči

Rodinné odpoledne s názvem „Mámo, táto, pojď si hrát“ plné netradičních disciplín přineslo spoustu legrace a radosti. Rodiče a děti soutěžili společně, což posílilo nejen týmového ducha, ale i vztahy mezi rodinami a školou. Díky zapojení rodičů se akce nesla ve velmi přátelském duchu.

Olympiáda mateřské a základní školy

Olympiáda, která proběhla na školním hřišti, spojila děti z mateřské i základní školy. Soutěže a hry jsme navrhli tak, aby si je užily děti všech věkových kategorií. Spolupráce mezi oběma institucemi přispívá k plynulému přechodu dětí z mateřské školy do základního vzdělávání.

Projekt Mladý zdravotník

Žáci prvního stupně se zúčastnili projektu Mladý zdravotník, v rámci kterého si osvojili základní dovednosti první pomoci. Díky interaktivní formě se děti dozvěděly, jak reagovat v případě nehody a vyzkoušely si například obvazování nebo přivolání pomoci.

Dýňování s rodiči a hasiči

Podzimní tradice Dýňování se i letos nesla ve znamení kreativity a spolupráce. Společně s rodiči a místním Sbořem dobrovolných hasičů děti tvořily nádherné dýňové dekorace. Akce opět ukázala, jak důležitá je spolupráce mezi školou, rodiči a komunitou.

Setkání s veterány od firmy Valach Rataje

Místní firma Valach Rataje umožnila žákům seznámit se s historickými vozidly. Žáci měli možnost prohlédnout si veterány zblízka, vyslechnout poutavé příběhy o jejich historii, a dokonce některým vozům nahlédnout pod kapotu. Velmi děkujeme firmě za ochotu, zajímavé vyprávění a čas, který věnovala našim žákům.

Předávání Slabikáře prvňáčkům

Na spolupráci žáků školy a předškoláků se každý rok všechny děti těší. Nejprve prvňáčci navštívili děti ze školky a zapojili se do jejich činnosti na téma Ovoce a zelenina. Pak zase na oplátku pozvali předškoláky do své třídy, aby ukázali, co vše se stihli naučit během 1. čtvrtletí. Slavnostně převzali svůj první Slabikář během ukázkové hodiny. Pozvali jsme i rodiče, aby oslavili se svými dětmi první čtenářské kroky. Nechyběla ukáзка práce s dotykovou tabulí, kterou závidí prvňáčkům ostatní třídy. Ostatně – doufáme, že

se podaří z příštího rozpočtu obce takovou tabuli pořídit i do další třídy. Děti se nejvíc těšily na pohybovou aktivitu – tanec na písničku o Slabikáři vytvořenou umělou inteligencí.

Hudební zoo plná života

Mezi pravidelné akce patří také koncerty. Ve čtvrtek dopoledne se žáci základních a děti mateřských škol sešli v koncertní síni v Kongresovém centru Zlín, aby zažili unikátní hudební dobrodružství s názvem „Orchestr za mřížemi“. Výjimečný koncert představil orchestr, který napodoboval zvuky zvířat, a umožnil dětem nahlédnout do světa přírody skrze hudbu. Hudebníci dokázali, že hudba nemusí být jen o melodii a rytmu, ale také o představitosti. Své nástroje využili k napodobení zvuků zvířat tak věrně, že žáci zavřeli oči a ocitli se v „hudební zoo“. Koncert „Orchestr za mřížemi“ byl nejen zábavný, ale i poučný – a dokázal, že hudba má sílu spojit umění s přírodou.

Strašidelná škola: Halloween v plné parádě

Oslavy Halloweenu proměnily školu ve strašidelný dům plný masek a dobrého jídla. Žáci přišli v nejrůznějších převlecích a užili si školní den plný zábavných aktivit a tematického občerstvení. Velký dík patří rodičům, kteří se zapojili do organizace i do přípravy občerstvení.

Advent

S blížícím se adventním časem se žáci a zaměstnanci školy těšili na tradiční vánoční jarmark, který se uskutečnil na konci listopadu a otevřel nám adventní čas. Děti a žáci zde prodávali své vlastnoručně vyrobené dekora-

ce a drobné dárky, ale také výrobky, které škole věnovali sponzoři. Jarmark doplnilo hudební vystoupení dětí z mateřské i základní školy, čímž slavnostně naladily všechny přítomné na vánoční atmosféru.

Den otevřených dveří

A pokud byste rádi zavzpomínali na školní léta v Ratajích, Den otevřených dveří, plánovaný na leden, je pro vás ideální příležitost. Srdečně vás zvou děti, žáci i zaměstnanci školy, aby vám ukázali, jak se škola proměnila a co nového nabízí.

Vánoční přání

Na závěr bych chtěla popřát krásné a klidné vánoční svátky všem, kteří jsou součástí naší školy. Děkuji zřizovateli, který nám pomáhá vytvářet podmínky pro vzdělávání. Děkuji kolegyním za jejich neúnavnou práci a odhodlání, za podporu v každé situaci, za to, jak jsou věrné svému povolání a pracují, i když jejich pracovní doba dávno skončila. Děkuji nepedagogickým pracovníkům, které jsou stále nedoceněnou pracovní silou v naší společnosti. Děkuji rodičům za jejich podporu a spolupráci, bez které by naše akce neměly takový úspěch. Děkuji sponzorům a přátelům školy, kteří nám pomáhají realizovat naše plány a sny.

Přeji vám všem, aby byl nový rok 2025 plný radosti, zdraví a úspěchů.

text: Lenka Tunker

SPOZ NEZAPOMÍNÁ NA JUBILANTY, ŠKOLÁKY ANI MALÉ OBČÁNKY

Sbor pro občanské záležitosti (SPOZ) v Ratajích je nedílnou součástí místního života. Jeho členky se věnují různorodým aktivitám, jejichž cílem je přinášet radost a udržovat důležité tradice. Letos SPOZ prošel změnou vedení – dlouholetá předsedkyně Jana Hošková, která funkci zastávala neuvěřitelných 52 let, předala své místo Lence Sucharské.

Lenku Sucharskou mnozí znají pod jejím dívčím jménem Majdová. Do nové funkce nastoupila už na jaře a své bohaté zkušenosti jí předávala právě paní Hošková, která ji podporovala radami a poznámkami o organizaci činnosti sboru. S evidencí jubilantů a výročí jí bude pomáhat její snacha Romana.

Sbor pracuje ve stálém složení, které zahrnuje paní Vladimíru Jančovou, Marii Bakalíkovou, Stanislavu Holanovou, Zdeňku Lajzovou, Jarmilu Šedivou, Marii Gaťáříkovou, Petru Zezulovou a Ivanu Machovou. Tyto se s obětavostí věnují návštěvám spoluobčanů při životních jubileích nebo významných výročích.

70 let spolu

V letošním roce se členky sboru zúčastnily sedmi oslav kulatých výročí svateb, včetně platinové svatby manželů Poledňákových, kteří spolu strávili neuvěřitelných 70 let. Výjimečná událost se však nesla ve smutnějším duchu, protože pan Stanislav Poledňák zemřel pouhý den před oslavou.

Významná výročí sňatku:

- * **16. března** – Libuše a Bohumil Lehkoživovi z Popovic (Sobělec), 50 let
- * **27. dubna** – Naděžda a Vlastimil Valáškoví z Popovic, 50 let
- * **16. května** – Libuše a Zdeněk Zezulovi z Rataj, 60 let
- * **21. června** – Marie a Jiří Kvasničkovi z Rataj, 55 let
- * **24. října** – Ludmila a Ladislav Tupí z Rataj, 50 let
- * **15. listopadu** – Marie a Karel Baťkovi ze Sobělec, 55 let
- * **28. prosince** – Marie a Josef Špetovi z Rataj, 55 let

Činnost sboru je mnohem širší

Kromě těchto významných okamžiků SPOZ organizoval rozloučení s dětmi, které odcházely z mateřské a základní školy, a vítal do obce sedm nově narozených občánků. V červnu se starosta Marek Zezula rozloučil s dětmi z mateřské školy a budoucí školáci se podepsali do pamětní knihy. Pátá třída základní školy se loučila s dárkem na památku a poděkováním od starosty, který vyzdvihl práci učitelů i provozních zaměstnanců školy a školky.

„Na závěr bych ráda poděkovala všem členkám SPOZ, se kterými se společně s panem starostou snažíme alespoň trochu potěšit naše spoluobčany návštěvou v den jejich výročí. Chceme, aby věděli, že obec, ve které žijí a kterou většinou celý život spoluvytvářeli, na ně nezapomněla. Pozornost je často to jediné, co člověka ze strany rodiny, ale i ze strany spoluobčanů opravdu potěší. Mokrát děkuji i paní Hoškové za její cenné rady,“ řekla Lenka Sucharská.

text: Jana Hlavinková

Loučení se se školkou

Manželé Poledňákoví

Manželé Zezulovi

Vítání občánků

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ: TRADICE, KTERÁ SPOJUJE GENERACE

V Ratajích proběhlo 3. listopadu další vítání nových občánků, které je milou tradicí. Koná se nepravidelně, vždy podle toho, kolik nových dětí se narodí. Slavnost se jako vždy uskutečnila na obecním úřadě za přítomnosti pozvaných rodičů a novorozenců dětí, starosty Marka Zezuly, paní učitelky Pavlínky Macháčové, sester Polišínských a Lenky Sucharské, předsedkyně Sboru pro občanské záležitosti.

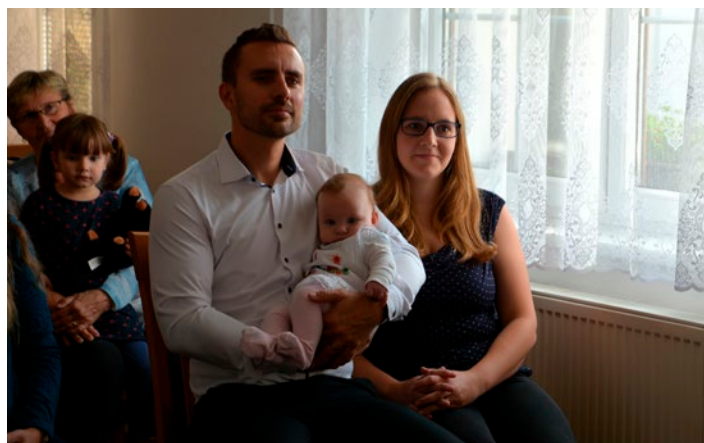
Starosta přivítal všechny přítomné a poté program obohatila paní učitelka s dětmi. O organizaci vítání se postarala předsedkyně SPOZ. Na slavnosti jsme přivítali tři malé občánky: Anitu Feyrer ze Sobělic, Stelu Výchopňovou z Popovic a Filipa Unger z Rataj. Každé z dětí dostalo na památku plyšového medvídku s logem obce. Maminky dostaly květiny a rodiče od obce obdrželi obálku s finančním příspěvkem jako podporu pro novou životní etapu.

Vítání občánků není jen formální akt, ale vyjádření důležitosti rodin a nových generací pro život obce. Tradičním obřadem dává obec najevo, že si váží svých nejmladších občanů a jejich rodin, a že jejich příchod na svět je důležitý pro všechny. Jak uvedl starosta Marek Zezula, vítání občánků je krásnou příležitostí, jak spojit rodiny, obecní představitele a místní komunitu, a připomenout si, že obec roste a rozvíjí se především díky svým lidem.

Za poslední rok obec vítala narozená miminka:

- * 12. 10. 2023 – Zoe Veverová
- * 25. 10. 2023 – Matyáš Janec
- * 10. 1. 2024 – Sofie Josefína Havlíková
- * 15. 2. 2024 – Eleanor Lehiani
- * 8. 7. 2024 – Anita Feyrer
- * 13. 9. 2024 – Stela Výchopňová
- * 29. 9. 2024 – Filip Unger

text: Jana Hlavinková
foto: Ivana Machová

TĚŠTE SE NA PRŮJEZD VÁNOČNÍ TATRY A NA DALŠÍ AKCE RATAJSKÝCH HASIČŮ

Sbor dobrovolných hasičů Rataje vám přináší zprávu o uplynulých událostech, které se odehrály v našem regionu během měsíce září, října a listopadu, a také o plánovaných akcích na nadcházející období. Rok 2024 byl pro naši komunitu výjimečný, a to nejen díky mnoha aktivitám, ale zejména kvůli událostem, které nás spojily a posílily.

Září – měsíc povodní

Nejzásadnějším obdobím byl bezpochyby měsíc září. Od 13. do 26. září naše jednotka vyjížděla k několika zásahům, které si vyžádaly povodně v našem regionu. Dny a noci strávené na zásazích byly náročné, avšak naše odhodlání a týmová spolupráce nám umožnily překonat veškeré překážky. Zasaženými oblastmi byly Kroměříž, Zdounky, Rataje a jejich okolí. Naším hlavním úkolem bylo čerpání vody nejen ze sklepů, ale také ze silnic a hřišť, zavedení protipovodňových opatření a další práce spojené s povodněmi.

Byli jsme také součástí evakuace Domova pro seniory ve Vážanech a s pomocí dalších složek jsme zajišťovali bezpečnost obyvatel v postižených oblastech. Díky spolupráci a správné koordinaci všech zúčastněných se podařilo zvládnout těžké situace a pomoci mnoha lidem.

Říjen, listopad – oslavy a radosti

Po náročných dnech v září jsme se v říjnu mohli těšit na veselejší akce, které nás spojily v radosti. Jednou z takových událostí bylo tradiční „dýňování“ na místním hřišti. Akce přitáhla spoustu dětí i dospělých, kteří společně vytvářeli krásné dýňové výtvořky a sdíleli příjemné chvíle mezi sebou.

Na začátku listopadu jsme uspořádali sběr železa. V tomto měsíci se konal i branný závod v Měřutkách, kde naše děti dosáhly skvělých umístění. Bylo potěšující vidět, jak mladší generace projevuje zájem o hasičskou činnost a sportování vůbec.

Město Kroměříž také nezapomnělo vyjádřit díky všem dobrovolníkům, kteří byli součástí povodní. Proto se konala akce v kulturním domě, kde jsme nemohli chybět. Naši hasiči obdrželi ocenění za mimořádné nasazení při řešení krizové povodňové situace v Kroměříži.

Kromě toho se konal tradiční lampionový průvod po vesnici, který jsme zakončili stezkou odvahy a krásným ohňostrojem. I když bylo velmi chladno, tak večer byl plný radosti a úsměvů.

Vánoční akce

V prosinci jste se mohli těšit na setkání s Mi-

kulášem a jeho družinou, které proběhlo 6. prosince. Byla to opět příležitost k obdarování dětí a povzbuzení vánoční atmosféry v naší obci. Na Vánoce se tradičně projede osvětlená tatra přes Rataje, čímž osvětlí naše ulice a přinese radost do srdcí mnoha obyvatel.

Na Štědrý den se opět sejdem u vánočního stromčku v Popovicích, kde si zazpíváme koledy a společně oslavíme svátky u teplého svařáku.

A co nás čeká příští rok?

Rok 2025 nám přinese řadu akcí. V únoru se můžete těšit na Šibřinky a v březnu proběhne

tradiční masopust. Budeme se snažit o co největší účast, abychom si společně užili kulturní a společenské akce tak jako každý rok. Nejvýznamnější akcí, kterou chystáme, budou oslavy 130 let založení Sboru dobrovolných hasičů Rataje. Další program, který pro vás chystáme, se vás dozvíte a už teď se na nadcházející rok velice těšíme.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci a realizaci akcí za uplynulé období. Jsme vděční za vaši podporu a těšíme se na další společné chvíle.

text: Nikola a Ondřej Pospíšilovi

ROK SOBĚLICKÝCH HASIČŮ: OD NOČNÍCH VÝPRAV PO VÁNOČNÍ JARMARK

Prázdniny utekly jako voda, a tak jsme v prvním týdnu v září opět zahájili přípravu mladých hasičů. Abychom se rozjeli, uspořádalo vedení sboru společně s rodiči a trenérkou Štěpánkou noční přespávačku ve stanu, která byla spojená s noční bojovou hrou, abychom si zopakovali znalosti a dovednosti. Posedělo se u táboráku a ráno všechny čekalo překvapení v podobě snídaňových palačinek.

Příprava mladých hasičů je nastavená na pravidelné tréninky každé pondělí od 17 hodin, tak jestli se chce někdo přidat nebo se jenom podívat, bude vítán.

Hlídka mladých hasičů se účastnila branného závodu pořádaného Sbo-rem dobrovolných hasičů Lutopecny, který se konal v okolí Měrůtek. Naše dvě hlídky, které jsme až do poslední chvíle z různých důvodů měnili, nakonec dopadly slušně – umístily se na 14. a 15. místě v kategorii starších žáků. Pro dvě nové členky Emu a Julču to byla první zkušenost a obě holky to zvládly velice dobře.

Věříme a uděláme všechno proto, aby se naše práce s mladými hasiči s blížícím se rokem 2025 ještě zlepšila.

Činnost sboru se teď orientuje na věci kolem přípravy na zimu a Vánoce. Rok strašně rychle utekl a opět jsou Vánoce. Sbor dobrovolných hasičů a mladí hasiči připravovali vlastní výrobky na tradiční jarmark, nacvičili si koledy, rozsvítili stromeček a oslavili hasičské Vánoce.

Jako starosta sboru bych závěrem chtěl poděkovat všem našim členům, představitelům obce, rodičům mladých hasičů a v neposlední řadě občanům Sobělic za podporu sboru a pomoc při jeho činnosti.

Všem přeji klidné prožití vánočních svátků, dětem bohatého Ježíška a do nového roku 2025 vám všem přeji hodně zdraví, štěstí, lásky a ať je nový rok lepší než ten, který za chvíli končí.

text: Peter Resutík

TJ SOKOL RATAJE MÁ OD PODZIMU DRUŽSTVO MLADŠÍ PŘÍPRAVKY

TJ Sokol Rataje má za sebou úspěšnou podzimní sezonu plnou sportovních úspěchů i nových výzev. Družstvo mužů navázalo na vítězství z minulé sezóny a i letos si drží skvělou formu. Po podzimní části soutěže přezimuje na 2. místě tabulky se ziskem 30 bodů. Na prvním místě jsou zatím jasně vedoucí Střílky s náskokem šesti bodů.

Velkým příslibem do budoucnosti je také nově založené družstvo mladší přípravy, které vzniklo po náboru v srpnu. Děti s fotbalem teprve začínají, a i když čelí zkušenějším soupeřům a často prohrávají,

někdy i výrazným rozdílem, je radost vidět jejich nadšení a zápal pro hru. Navíc je na nich znát velké zlepšení, a to je to nejdůležitější. Pro trenéry, rodiče i samotné hráče je potěšující, že děti fotbal baví a porážky je neodrazují.

Zimní příprava bude probíhat v místní sokolovně, kde mladí „sokoláci“ nabudou sílu a zdokonalí své dovednosti. Od nového roku se tým přesune do tělocvičen v Kroměříži, což poskytne ještě lepší podmínky pro jejich rozvoj. Plánujeme také účast na několika zimních turnajích, aby děti získaly další cenné zkušenosti.

TJ Sokol Rataje tak pokračuje nejen v udržování sportovní tradice, ale také v rozvoji mladých talentů. Podzim ukázal, že společným úsilím a nadšením se dá dosáhnout slušných výsledků, a těšíme se na to, co přinese jarní část sezóny!

text: Ondřej Stojaník

KDYŽ CHCETE VYSTUPOVAT Z AUTOBUSU, MUSÍTE NEJDŘÍV UPOZORNIT ŘIDIČE, ABY ZASTAVIL

Od 15. 12. 2024 se cestující regionální autobusové dopravy setkají s významnou změnou. Všechny zastávky budou nově „na znamení“. Změna má podle Integrované dopravy Zlínského kraje přinést několik praktických výhod, které mají přispět ke zlepšení plynulosti dopravy, dodržování jízdních řádů i k ochraně životního prostředí.

Zastávky „na znamení“ znamenají, že cestující musí předem upozornit řidiče, že chtějí vystoupit. Signál lze jednoduše dát stisknutím tlačítka „STOP“

nebo jiného označeného tlačítka ve vozidle. Pokud tlačítko není k dispozici, lze na výstup upozornit řidiče přímo. Pro nástup do autobusu stačí, aby se cestující včas nacházeli v prostoru zastávky. Není nutné na řidiče mávat, ale je důležité být viditelný, zejména v zimních měsících, kdy je kvůli snížené viditelnosti vhodné použít reflexní prvky nebo svítit baterkou či mobilním telefonem.

Opatření má za cíl zvýšit efektivitu dopravy. Omezení zbytečných zastavení a rozjezdů přispěje k lepšímu dodržování jízdních

řádů a současně sníží hlukovou zátěž v okolí zastávek. Méně časté zastavování umožní snížit spotřebu pohonných hmot, omezit emise a prodloužit životnost autobusů, které se díky tomu budou méně opotřebovávat.

Rodiče by měli o změně informovat zejména své děti, které autobusy využívají při cestě do školy. Prozatím se zastávky „na znamení“ nebudou týkat linek Integrované dopravy Zlínského kraje mimo jeho území ani městské hromadné dopravy v Uherském Hradišti a ve Vsetíně.

Integrovaná doprava
Zlínského kraje

Od neděle 15. prosince 2024 budou
všechny regionální autobusové
zastávky ve Zlínském kraji
„NA ZNAMENÍ“.

V RATAJSKÉM KOSTELE SE KONALA MŠE SVATÁ ZA ÚRODU

Ve všech zemích, kde převažuje křesťanská víra v Boha, je tradicí poděkovat za dary Země. Dary, které jsme ze štědré ruky stvořitele dostali prostřednictvím letošní úrody. Každoročně se tak stává po žních i v kostele svatých Petra a Pavla v Ratajích. I navzdory tomu, co nás letos nedobrého potkalo, se mše konala 20. října. Myslím tím několik vln mrazů v pozdním jaře a množství tropických dnů v létě. Aby toho nebylo málo, opakovaly se přívalové srážky v červnu a srpnu. A to jsem nevzpomněl záplavy v září, které ukončily horké dny na konci srpna a začátku září.

Za živobytím je spousta práce

Při pohledu na úrodu na našich zahradách a polích vidíme především člověka, jeho obětavou práci, péči, ale i lásku, s jakou sleduje růst a zrání plodů. To, co vnímáme jakoby z vnější části, z toho, co je viditelné a hmatatelné, tedy především práci lidských rukou a snahu opatřit si potřebné prostředky na živobytí, by nás však mělo vést dál. Musíme si přiznat, že je třeba počítat i s požehnáním toho, od něhož pochází veškerý život. Bůh nás povolal na svět a obklopuje nás spoustou dobrých darů.

Zemědělci nemají vše pod kontrolou

Když jsem byl mladý agronom, po několika letech práce v zemědělském provozu se mi podařilo svými postupy dosáhnout v technologii pěstování obilovin výrazně vyšších výsledků

než okolním kolegům. Začal jsem si myslet, že všemu rozumím, že mám všechno pod kontrolou a že jsem přišel na to, jak toho dosáhnout. Následující rok mi dal za vyučenou. Změnily se podmínky vegetace a co mi bylo do té doby jasné, už neplatilo. A další rok jsem zase chyboval, protože jsem pozdě zareagoval na výraznou změnu v podmínkách růstu pěstovaných plodin. A tak jsem postupně dospěl k poznání, že svým jednáním ovlivním jen část výsledku a že velká část konečného výnosu, tedy úrody z polí nebo zahrádky, je od Boha.

V Bibli je mnoho podobenství

V knize knih, v Bibli, v části Nového zákona je čtyřmi evangelisty popsán ze čtyř pohledů život a slova Ježíše Krista, především jeho smrt a zmrtvýchvstání. Aby bylo jeho učení srozumitelné pro většinu prostých lidí té doby, hovoří Ježíš v podobenstvích. Smyslem podobenství bylo zpřístupnit abstraktní řeč názornými ději. Nám, kteří jsme spjatí s prací na poli, jsou podobenství blízká. Většina z nich se odehrává v našem zemědělském prostředí, jako například podobenství o rozsévači, o koukolu, o hořčičném zrnku, o ztracené ovci, o pšeničném zrnku, o vinici a o proradných vinařích.

Před dvěma tisíci lety byla většina lidí zaměstnána v zemědělství a rozuměla těmto podobenstvím.

Teď je tomu naopak, tak nevím, pro současného člověka je asi složitější pochopit krásné poselství Bible...

text: Josef Sedláček

RATAJE MĚLY SVÉ ZASTOUPENÍ NA VÝSTAVĚ FLORIA PODZIM

Každoroční podzimní výstava FLORIA, která proběhla na Výstavišti Kroměříž o víkend 11.-13. října, byla ve znamení sklizně ovoce a zeleniny s možností nákupu okrasných cibulovin, ovocných stromů, bonsajů nebo chryzantém. V hlavním pavilonu vystavovali zahrádkáři z celého okresu Kroměříž. Zahrádkářská organizace Rataje se účastnila s expozicí s více než dvěma desítkami odrůd jablek.

Letos nebylo jednoduché vybrat pěkné plody. Jablka byla často poškozená několika vlnami pozdních jarních mrazů. Vlivem velmi teplého předjaří došlo také k posunu vegetace o tři až čtyři týdny a urychlilo se tak dozrávání. Je tedy předpoklad, že plody z letošní sklizně nebudou mít tak dlouhou dobu skladovatelnosti jako v minulých letech.

Je smutné, že ubývá zájem o tuto bohubilou činnost a vystavovatelů je málo.

text: Josef Sedláček

DÁRCI KRVE

Obec Rataje děkuje všem dárcům krve za jejich nezištnou pomoc a ochotu zachraňovat životy.

Vaše dobrovolné darování krve je nesmírně cenným příspěvkem pro naši společnost. Za který si vás upřímně vážíme.

Tomáš Šimík - 40 odběrů
Přemysl Záboj - 40 odběrů
Monika Šušková - 20 odběrů

OD LEDNA SE OPĚT ZDRAŽÍ VODA, ŠETŘETE S NÍ

Obyvatelé Rataj si v příštím roce připlatí za vodu. Cena stoupne na 56,56 Kč za m³, což znamená nárůst o 5,45 % oproti letošnímu roku.

Hlavním důvodem, proč Vodovody a kanalizace Kroměříž, a. s., zvyšují ceny vody, jsou rostoucí náklady spojené s její úpravou a distribucí. Energetické ceny prudce vzrostly, což se odráží i ve vodárenství – čerpání a úprava vody spotřebují značné množství elektřiny.

Šetření vodou je jednou z možností, jak zmírnit dopad zvýšení cen. Například sprchování místo koupání, úsporné nádoby na splachování WC nebo sběr dešťové vody na zalévání zahrady mohou přinést úspory. I drobnosti, jako vypínání vody při čištění zubů, se počítají.

text: Jana Hlavinková

MYSLIVCI OSLAVILI SVÉHO PATRONA MŠÍ SVATOU

V kostele svatého Petra a Pavla v Ratajích se 11. listopadu konala tradiční Svatohubertská mše, kterou připravilo místní honební společenstvo. Slavnost věnovaná svatému Hubertovi, patronovi myslivců a ochránci přírody, přilákala nejen členy mysliveckých spolků z okolí, ale i místní a přespolní obyvatele.

Kostel byl krásně vyzdoben v duchu přírody, s loveckými trofejemi, větvemi a dalšími symboly myslivecké tradice. Mši sloužil místní kněz P. Jan Kulíšek, který během kázání zdůraznil význam úcty k přírodě, jejímu ochraňování a tradicím, které k myslivosti neodmyslitelně patří.

Celou mši doprovázela nádherná hudba trubačů z Přerova, která podtrhla slavnostní atmosféru a připomněla hluboké spojení myslivců s přírodou.

Po skončení mše se účastníci sešli před kostelem, kde si v přátelském duchu vyměňovali své zkušenosti a lovecké zážitky.

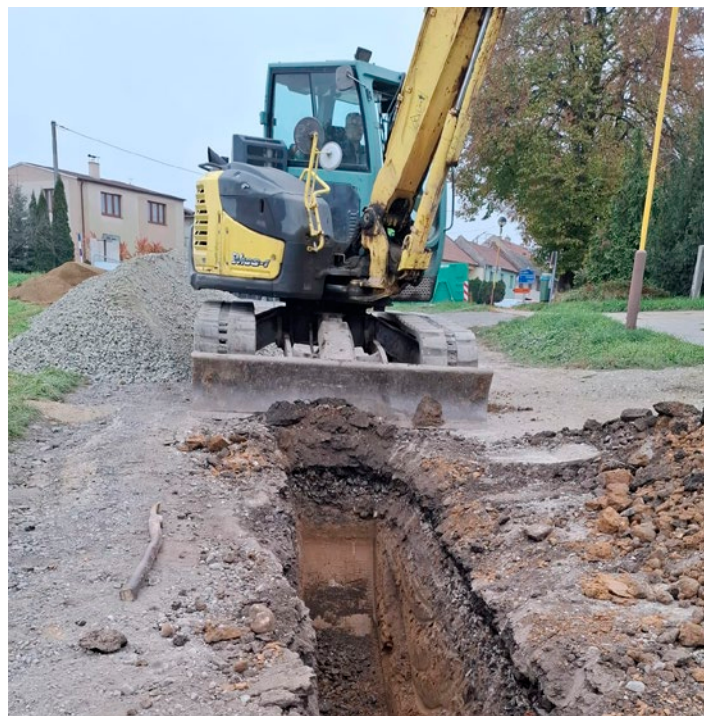
Šelešovičtí myslivci pak hosty pozvali na občerstvení.

Myslivci tak nejen uctili svého patrona, ale také posílili povědomí o důležitosti myslivosti jako kulturního a přírodního dědictví.

text: Jana Hlavinková

DEŠŤOVÁ KANALIZACE A VODOVOD POD CESTOU V POPOVICÍCH

VZPOMÍNKA

Věnujme tichou vzpomínku našim spoluobčanům z Rataj, Popovic a Sobělic, kteří nás navždy opustili v době od 1. ledna do 2. prosince 2024:

- Ludmila Šípková – 12. 2.
- Libor Jurtík – 15. 2.
- František Navrátil – 19. 2.
- Milan Gryga – 24. 2.
- Vojtěch Majda – 6. 5.
- Stanislav Poledňák – 7. 5.
- Marie Červenková – 4. 6.
- Františka Říková – 9. 6.
- Ladislav Majda – 10. 6.
- Bohumil Vrzal – 19. 6.
- Hana Bayerová – 27. 6.
- Eva Výchopňová – 11. 7.
- Libor Janča – 31. 7.
- Jolana Červíková – 5. 8.
- Emil Sekereš – 8. 10.
- Stanislav Stavjaník – 6. 11.
- Jaroslava Valášková – 10. 11.
- Zdeněk Gryča – 30. 11.

SEZNAM AKCÍ

24. 12.

Zpívání koled u stromčku v Popovicích

31. 12.

Silvestrovský výšlap aneb po stopách Ratajských zkazek

4. 1.

Pingpongový turnaj

4. 1.

Tříkrálový koncert v kostele sv. Petra a Pavla v Ratajích

8. 2.

Obecní ples v Kulturním domě Rataje

15. 2.

Dětské šibřinky v Kulturním domě Rataje

1. 3.

Masopust v Ratajích

29. 3.

Divadelní představení „Světáci“ v Kulturním domě Rataje

ADVENTNÍ TVOŘENÍ V RATAJÍCH SPOJOLO KREATIVITU A TRADICI

Ratajská sokolovna se proměnila v místo plné inspirace a tvořivosti, kde se setkaly různé generace, aby se společně připravily na adventní čas. V sobotu 30. listopadu proběhla tvořivá Adventní dílnička, kterou připravily kreativní maminky – paní Rozsypálková, Maršálková a Švástová. V dílničce se všichni věnovali výrobě adventních věnců a dekorací, a díky pečlivé organizaci i přátelské atmosféře přilákala místní obyvatele.

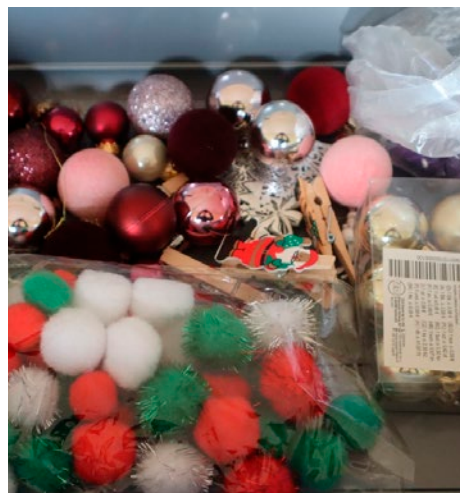
Rodiče s dětmi si přišli užít den plný kreativity, při kterém vznikaly jedinečné dekorace z přírodních materiálů. Větvíčky, šišky, sušené plody či stuhý se pod šikovnými rukama proměnily v krásné adventní věnce a další ozdoby. Děti i dospělí tvořili s nadšením a výsledné výrobky byly důkazem, že tradice spojené s adventem

stále v lidech probouzejí radost a sounáležitost.

Účastníci si povídali, inspirovali se navzájem a společně se naladili na blížící se Vánoce. Přátelskou atmosféru doplnilo bohaté občerstvení – sladké i slané pochoutky, které přispěly k příjemně stráveným chvílím. Sokolovnou vonělo jehličí i domácí dobrotou, a všichni si užívali chvíle klidu uprostřed předvánočního shonu.

Za organizaci akce patří poděkování Obecnímu úřadu Rataje, který dílničku podpořil, a také všem, kteří přispěli cennými přírodními materiály. Největší dík ovšem patří paní Rozsypálkové, Maršálkové a Švástové, které věnovaly svůj čas, energii i kreativitu nejen přípravě dílny, ale i vedení účastníků během akce.

text: Jana Hlavinková

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU ZAHÁJILO ADVENTNÍ ČAS V RATAJÍCH

Rataje se v pátek 29. listopadu ponořily do nastávající adventní atmosféry. V neděli 1. prosince nastala 1. adventní neděle a příchod svátečního období symbolizuje právě rozsvícení vánočního stromečku.

U domu číslo 10 se sešli místní obyvatelé, aby společně zahájili advent. Původní strom před školou se loni musel pokácet, ale i zdánlivá nepřijemnost ukázala, že pravý duch Vánoc nezáleží na místě, ale na lidech, kteří ho tvoří.

Adventní podvečer zahájil tradiční vánoční

jarmark. Děti ze základní a mateřské školy přichystaly pro návštěvníky své výrobky – nádherné ozdoby, svíčky, perníčky, andělíčky, hrníčky, pletené výrobky a další drobnosti, které vykouzly úsměv na tvářích všech přítomných. Vůně čaje a svařeného vína zaplnila okolí a dodala celé akci pravou sváteční atmosféru.

Slavnostní slovo pronesl starosta Marek Zezula, který poděkoval všem, kteří se na přípravách podíleli, a popřál občanům klidné a radostné prožití adventu.

Největší potlesk patřil dětem, které si připravily krásné vystoupení. Za doprovodu paní učitelky Pavliny Macháčové, která hrála na kytaru, zazněly známé koledy. Poté si účastníci užívali společné chvíle a povídali si. Díky tomu, že si účastníci zakoupili výrobky, bude moci škola předat peníze Ježíškovi, který za ně dětem přinese dárky.

text: Jana Hlavinková
foto: Eva Frkalová

U STROMEČKU V SOBĚLICÍCH MAJÍ NOVÝ BETLÉM

Obyvatelé Sobělic se v podvečer 30. listopadu sešli u kapličky na návsi, aby společně přivítali advent při tradičním rozsvícení vánočního stromečku. Slavnostní akci, pořádanou místními hasiči, zahájil starosta sboru Peter Resutík. Poté pronesl krátký proslov také starosta obce Marek Zezula, který poděkoval organizátorům i všem zúčastněným za vytvoření příjemné atmosféry.

Jedním z každoročních „dobrodružství“ je sladění rozsvícení stromku se zvoněním kapličky. I letos se ukázalo, že to není jednoduchý úkol – pokus sice nevyšel, ale akci to nijak nepokazilo. Oproti loňskému roku chyběl sníh, ale vánoční atmosféra zůstala stejně kouzelná díky místním lidem a dobré náladě.

Návštěvníci si mohli užít i vánoční jarmark, kde se prodávaly rukodělné výrobky, vánoční dekorace a drobné dárky. Jarmark byl úspěšný, výtěžek 10 000 Kč půjde na koupi pingpongového stolu pro děti z místního hasičského sboru.

„Jedním z vrcholů večera bylo odhalení nového dřevěného betlému, který nechal zhotovit sobělický rodák Zdeněk Mlčoch. Krásný vyřezávaný dřevěný betlém bude zdobit kapličku až do svátku Tří králů. Opět jej vyřezal student Jiří Vaněk, od kterého znáte sovičku u základní školy a Bobka a Bobka u hřiště v Popovicích.

Po rozsvícení stromečku většina účastníků ještě zůstala na místě v družném hovoru s horkým čajem v ruce nebo se štamprlí slivovice.

PŘIJĎTE NA VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

V kostele sv. Petra a Pavla v Ratajích můžete přijít na mši svatou nejen v době vánočních svátků. Vítání jsou všichni, ať už mají jakýkoliv vztah ke křesťanství. Můžete se přijít do kostela pomodlit, nebo jen nasát sváteční atmosféru, z rodinné tradice nebo proto, že chcete Vánoce sdílet s ostatními. Dveře kostela jsou otevřené úplně pro všechny, kromě bohoslužeb si můžete přijít prohlédnout jesličky, a to 25. prosince od 14 do 16 hodin.

24. 12. v 15 hodin – dětská mše
 24. 12. ve 23 hodin – půlnoční mše
 25. 12. v 11 hodin
 26. 12. v 11 hodin
 27. 12. v 18 hodin
 28. 12. v 18 hodin
 29. 12. v 11 hodin
 30. 12. v 18 hodin
 31. 12. v 18 hodin
 1. 1. 2025 v 11 hodin

Dechová hudba HULÍŇANÉ

**Adventní koncert v kostele sv. Petra a Pavla v Ratajích
 22. prosince v 17 hodin**

www.hulinane.cz

Obecní ples

Srdečně Vás zveme
 na Obecní ples v Ratajích.

8. února 2025 ⌚ 20:00

📍 Kulturní dům Rataje

Místenky v předprodeji od 6. ledna – zajistěte si své místo včas!

OBEC RATAJE - 2025

KALENDÁŘ PRAVIDELNÉHO SVOZU ODPADU

LEDEN	ÚNOR	BŘEZEN	DUBEN	KVĚTEN	ČERVEN
po út st čt pá so ne	po út st čt pá so ne	po út st čt pá so ne	po út st čt pá so ne	po út st čt pá so ne	po út st čt pá so ne
1 2 3 4 5	1 2	1 2	1 2 3 4 5 6	1 2 3 4	1
6 7 8 9 10 11 12	3 4 5 6 7 8 9	3 4 5 6 7 8 9	7 8 9 10 11 12 13	5 6 7 8 9 10 11	2 3 4 5 6 7 8
13 14 15 16 17 18 19	10 11 12 13 14 15 16	10 11 12 13 14 15 16	14 15 16 17 18 19 20	12 13 14 15 16 17 18	9 10 11 12 13 14 15
20 21 22 23 24 25 26	17 18 19 20 21 22 23	17 18 19 20 21 22 23	21 22 23 24 25 26 27	19 20 21 22 23 24 25	16 17 18 19 20 21 22
27 28 29 30 31	24 25 26 27 28	24 25 26 27 28 29 30 31	28 29 30	26 27 28 29 30 31	23 24 25 26 27 28 29 30

ČERVENEC	SRPEN	ZÁŘÍ	ŘÍJEN	LISTOPAD	PROSINEC
po út st čt pá so ne	po út st čt pá so ne	po út st čt pá so ne	po út st čt pá so ne	po út st čt pá so ne	po út st čt pá so ne
1 2 3 4 5 6	1 2 3	1 2 3 4 5 6 7	1 2 3 4 5	1 2	1 2 3 4 5 6 7
7 8 9 10 11 12 13	4 5 6 7 8 9 10	8 9 10 11 12 13 14	6 7 8 9 10 11 12	3 4 5 6 7 8 9	8 9 10 11 12 13 14
14 15 16 17 18 19 20	11 12 13 14 15 16 17	15 16 17 18 19 20 21	13 14 15 16 17 18 19	10 11 12 13 14 15 16	15 16 17 18 19 20 21
21 22 23 24 25 26 27	18 19 20 21 22 23 24	22 23 24 25 26 27 28	20 21 22 23 24 25 26	17 18 19 20 21 22 23	22 23 24 25 26 27 28
28 29 30 31	25 26 27 28 29 30 31	29 30	27 28 29 30 31	24 25 26 27 28 29 30	29 30 31

- svoz komunálního odpadu - popelnice svoz plastů svoz papíru velkoobjemový kontejner
- svoz kovu v týdnech: 4., 10., 16., 22., 28., 34., 40., 46., 52. svoz skla v týdnech: 3., 7., 11., 15., 19., 23., 27., 31., 35., 39., 43., 47., 51.

Zde odstříhnete

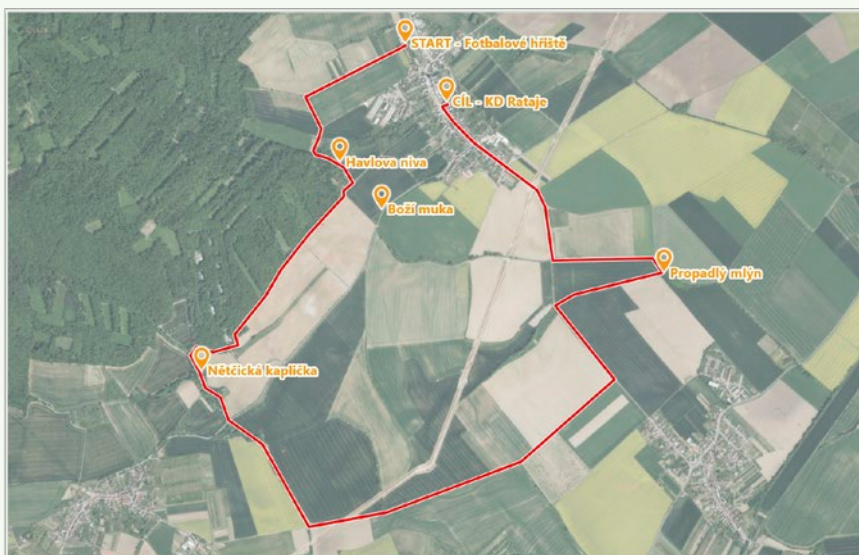
PŘIJĎTE 31. 12. NA SILVESTROVSKÝ VÝŠLAP ANEB PO STOPÁCH RATAJSKÝCH ZKAZEK

Rataje a jejich okolí jsou opředeny starými příběhy, které se z generace na generaci předávají už několik století.

Při příležitosti vydání povídek učitele Josefa Žourka si projdeme dějiště zkazek a poodkryje záhadu míst, která velice dobře známe...

Program:

- * sraz v 9 hodin na fotbalovém hřišti
- * trasa dlouhá 9,3 km s výkladem o Ratajských zkazkách od starosty obce Marka Zezuly
- * zakončení cca ve 12 hodin u gulášové polévky v Kulturním domě v Ratajích
- * s sebou: kvalitní obutí, něco na zahřátí, dobrou náladu a můžete vzít i pejska

Ratajský zpravodaj (Obec Rataje - obecní zpravodaj), periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 3x ročně.

Vydavatel a místo vydání: Obec Rataje, Rataje 139, 768 12 Rataje, IČO: 00287679, www.rataje.cz

Evidenční číslo zpravodaje: MK ČR E 19562. **Náklad:** 450 kusů. **Datum vydání:** 17. 12. 2024.

Redaktor, editor: Jana Hlavinková, jhlavinkova@seznam.cz, **grafika a DTP:** Monika Válková, **jazyková korektura:** Dana Klimešová.

Tisk: Tiskárna KATOS, s. r. o. **Foto:** Ivana Machová, Marek Zezula, Jana Hlavinková a archiv občanů a obce.